

loci mediū vt inde moueat stellas z totū celūz.
z p eossequēs cū ciues nō ament nimis distare a
patria: sequit q̄ determinauit sibi locū p̄pinquū
sue ciuitatis sup̄ne. Nec Fran. Et sic pie opinā/
dū est in pre illa collocatā fore sedē xp̄i. Hāc que
stioz sc̄pti etiā i stellario br̄e marie. li. x. par. ij. ar.
I. tamē z hic volui describere vt p̄dicatoz habeat
tam in p̄mptu si placet.

H Circa tertū de amplissima p̄gnatiōe
notādū. q̄ regnū xp̄i est amplissimū. qz vniuer/
so orbe z sup̄ oēm creaturā regnat xp̄s. sup̄ infer/
nalia: hoc est sup̄ demones z sup̄ oēs dānatos p̄
iusticiā puniēdo. Itē sup̄ oīa in ūdi creatā z suā/
do z gubernādo z sup̄ celestia vbi finalit̄ erit ele/
ctoz multitudo amplissima p̄petuo beatifican/
do. S; querit̄ hic vtz in illo regno xp̄i beatissimū
mo erūt finaliter viri ac femine sub eqli vel am/
pliori numero cōregnātes p̄petuo. Ad qd̄ plēs/
rōnes possūt p̄ z p̄tra adduci. Prima rō q̄ de
bene esse in equali. qz si hō p̄stitisset in paradiso tot
fuissent nati mares quoz femine: vt patet p̄ Ri/
char. sup̄. ij. z Tho. in quodli. iij. q. ij. aliozq̄ cōi/
ter doctores. Sed qz fm̄ Grego. si p̄mi parētes
in paradiso p̄stitissent in statu innocētie soli electi
fuissent generati q̄ essent saluādi. sequit̄ q̄ z in
celo electi ab eterno infallibiliter erūt tot mares
quoz femine. S; bec rō soluit̄ qz nō p̄cludit̄ eoq̄
in paradiso voluit̄ de^o fieri tot mares quoz femi/
nas p̄pter generationē hoim vt oēs vterent̄ ma/
trimonio implēdo illud p̄ceptū Gen. ij. ca. Cre/
scite z multiplicamini zc. Sed z ibi nihilominus
in vltima generatōis linea cōpleto nūero electo
rū potuiss; fieri vt plures nascerent̄ viri q̄ femi/
ne vel econuerso. qz illi vltimi nō debuissent vti
matrimonio. In celo autē neq; nubēt neq; nubē
tur Mat. xxij. g. zc. **I** Scda rō q̄ debent
ēē plures viri q̄ femine. qz dz. j. politicoz q̄ ma/
scul^o est dignior naturaliter z p̄fectior femina. in
celesti autē britudine debz esse sūma p̄fectio. ergo
zc. S; ad hoc rñdēt q̄ n̄ requir̄ in celo sūma p̄fe/
ctio talis q̄ tollat nature p̄ditionē: alioqn̄ omnes
femine deberent in virili sexu: vtpote p̄fectiori re/
surgere. sed de^o ab initio creauit masculū z femi/
nē. g. bec rō nō p̄cludit̄. Tertia rō q̄ plures erūt
femine q̄ viri. qz deuotio multū p̄fert ad salutē.
sed serus femine^o est magis deuot^o q̄ virilis. iu/
ta illud Aug^o. qd̄ canit ecclia sc̄ta loquēs ad be/
atā virginē di. Intercede p̄ deuoto femineo sexu
g. zc. S; ad hoc rñdēt q̄ q̄uis quo ad aliq̄ fm̄
apparentiā ser^o femine^o videat̄ deuotior vt dic̄
vbi sup̄ Aug^o. eo q̄ facilis est ad fierū z cōpassi/
onē. tamē quo ad alia p̄stantior z fortior est viri/
lis serus. z vt sic deuotior. Rñdēt ergo ad que/
stionē q̄ diffinire nō est nostrū de numero electo
rū quē solus deus nouit certitudinaliter. s; pos/
tius debem^o pctā penitēdo abluere ac p̄ regula/
cōmuni tenere q̄ siue viri siue femine q̄cūq; bo/
na egerint ibi^o in vitā eternā. qui vō mala in ig

nē eternū: vt est fidei articulus dicēte Athanasio

R Exemplū narrat̄ in speculo explorū. qz
tres milites iurauerūt sibi mutuo fidelitatē ser/
uare in oīi necessitate. Accidit autē eos p̄rāstre
quādā siluā in silentio oim. tūc senior dixit. Mi/
ror cur sic obmutuim^o in trāscu silue. z dixit q̄li/
bet causam silentij sui: ex hoc q̄ videns amenita/
tē silue cogitauit de amenitate celestis felicitatis
Dixit ergo senior. Lerte hoc factū est a deo vt co/
gnoscam^o q̄ sicut hactenus mūdo: ita deinceps
deo seruiamus p̄ celesti corona. Ingressi sūt er/
go claustrū vbi sancte viuere ceperūt. s; tandem
duo iuniores tepescētes venerūt ad tertū z que/
sierūt de statu suo. z ille dixit. Mibi totū tēpus
breue vidēt qz semp occupor in studio. vos autē
idō tristes estis qz oīamini z tediosi estis. Illis
interrogantib; quid studeret. Rñdit. Librū de
dit mihi magister meus tripliciter scriptū quez
quotidie legens miro mō p̄solabor. Una sc̄ptu/
ra est nigra scz qz cogito peccata mea q̄bus iher/
ni penas demerui. Secūda est rubea qz cogito
passionē xp̄i z sanguinē. Tertia est aurea qz cō/
gito amenitatē celestis paradisi. z sic expēdo tēpus
meū sine tedio in p̄solatōe. Quo audito ceteri ac/
censi similiter fecerūt. et sic p̄ bona opa euaserūt
penas eternas ac ad gaudia celestia puenierunt
post mortē. Rogem^o ḡ dñm iesū vt det nob̄ gra/
tiā z tandē gloriā.

Sequit̄ in die Pentecostes Sermo p̄mus
scz de spū sancti missiōe z aduētū amabili cū bi/
storia apparitiōis.

Stracitus sp̄ri

P tul que m̄it̄z p̄ in nomine meo ille vos
docebit omnia Job. xiiij. z i euāgelio hō/
diēne solennitatis. **V**erba sūt saluator^o
nostri dñi iesu q̄bus ostēdit̄ dei erga nos immē/
sam charitatē vt z nos ip̄m discamus reamare
z sic sp̄ritū sanctū. p̄mereamur accipere. Ideo qz ec/
clesia hodie legit euāgelium de charitate quā in/
fundit nobis spū sanctus: teste Ap̄lo Rom. v.
Charitas dei diffusa est in cordib; nostris p̄ sp̄/
ritū sanctū qui datus est nobis. z in ip̄o euāge/
lio xp̄s dñs facit p̄cipue de trib; mentionē que q̄/
dem debemus obseruare vt sp̄ritū sanctū possi/
mus habere. de cui^o celebri missiōe hodie ecclia
deuz laudat z gratias agit solennisando. Nam
xp̄s p̄mo docet deū diligere di. Si quis diligit
me sermonē meū seruabit z pater meus dilic̄tū.
z ad eū veni. z mansio. apud eū facie. q. di. Qui
vult totā trinitatē diuinā in se habere manentes
discat deū amare. z sic habebit patre z filiū z sp̄/
ritū sanctū. Secūdo cōmēdat spū sancti cōso/
lationē desiderare. qz dicit eū pacitū. i. cōsolato/
rē. Et docere omnia. s. necessaria ad salutē: vt pa/
tet in themate. S; qm̄ spū sanctus qui ad disci/
pulos xp̄i hodie venit visibiliter ad nos cōmū/
s

In die Penthecostes

niter xpianos inuisibiliter z occulte. Ideo tertio xps qñ p signū docet nos spūscī pñtīā i nobis cognoscere. vtz si xpi fidē z pcepta fuam⁹ ac pacē verā cū deo z angel⁹ z hoibz habem⁹ q̄ par i b̄ p̄sistit q̄ p nullū pctm̄ p̄riamur deo. Idcirco in b̄ euāgelio xps docet mādator dei fmonē sua re z pacē xpi amare. Pacē inq̄ retinq̄ vob zc. Et sic p̄z totū euāgelīū cui⁹ textū p̄rāleo Exquo hodie de spūscō z ei⁹ missiōe festū agit Idcirco d̄ b̄ i isto ser. tria mysteria d̄clarabi⁹ iuxta thema

Primū d̄ amabil⁹ missiōis: qz d̄ pacitū.

Secūm d̄ desiderabil⁹ aduētiōis. qz pacit⁹

Tertiū d̄ mirabilis appariti⁹ (quē mit. p̄r onis. s. qua subito docuit omnia

B Circa p̄mū d̄ amabil⁹ missiōe spūscī Ad uertēdū q̄ admirabil⁹ amor dei erga nos exhibetur cū a benigno deo spūscū mittit vt potest ostēdi ex pluribz signis sūme charitatis

Primū signū diuine donatiōis

Secūm intransē infusiōis.

Tertiū secure saluatiōis.

Quartū copiose largitiōis

Primū signū d̄ diuine donatiōis. qz qñcūqz sp̄ritus sc̄us mittit sp̄ ipse de⁹ hoi donat seipm̄ ex maria miscōia z charitate. Vñ Aug⁹. li. de v̄bis dñi dicit sic Magna ē dei nr̄i misericordia: dedit ei dona hoibz. s. q̄ dona: sp̄m̄ sc̄m̄. Donum q̄ppe dat egle sibi: qz donū ei⁹ spūscū ē z vn⁹ deus tota trinitas p̄r z fili⁹ z spūscū ē. hecille. Ex q̄ auēte p̄z q̄ ipse de⁹ ex charitate venit qñ spūscū ctus v̄cit. S; q̄rit hic quō d̄ mitti v̄ aduēire spūscū cū sit vbiqz p̄tote de⁹ ver⁹ q̄ ē vbiqz tot⁹. iuxta illd̄ Sap. i. Spūs dñi repleuit orbēz terraz zc. Rūdet fm̄ doc. theologos sup. li. sen. p̄mo. De⁹ cū sit vbiqz nō dicit aduēire alicubi p̄ loci mutatōem v̄ mitti de loco ad locū s; soluz fm̄ nouū effectū i creatā vel opatōz: vt ē cōis regula theologica. vñ cū fili⁹ dei d̄ missus v̄isse i mūdū intelligēdūz ē q̄ nouo modo cepit esse in mūdū v̄ opari i creatā. q̄ mō an̄ sic nō fuit i mūdū. h̄ ē p̄ carnis assumptōz z passiōz ac nr̄e redēptōis opatōem. sic est etiā de spūscō qñ fructū ficat cor hūanū d̄ aduēire: qz nouo mō se ostēdit ibi eē. s. pctā emūdādo Exēplū videmus q̄ lux sol̄ est i toto mūdū diffusa. posito casu q̄ ali q̄s hō habeat p̄niculū sup oculū positū tūc lux solis icipit mitti v̄ diffundi z esse i ocul⁹ tal⁹ hoī qñ scz fuerit p̄nicul⁹ ab ocul⁹ remot⁹. qz p̄ tales remotōem recipiūt oculi illi⁹ hoīs lumē sol⁹ de⁹ nuo qd̄ antea nō recipiebant. Sic spūscū d̄ aduēire cū incipit oculos mētis in pctōre illumina re lumē gr̄e q̄ p̄us erat i tenebr⁹ culpe. h̄ ostēsum est i Paulo q̄ postq̄ i baptisimo recepit sp̄ritū sanctū ceciderūt ab ocul⁹ ei⁹ tāqz squame q̄ oculos obtexerāt z sic v̄sū recepit. Ecce q̄ dei charitas q̄ p̄ sp̄m̄ sanctū dās seipm̄ illumiat mentes Nimirū si tibi vn⁹ hō occidit s; p̄rem z matrē: z ille iusto iudicio fuisse p̄r h̄ ocul⁹ p̄uar⁹ ac m̄ or

ti adiudicatus magna est charitas z pietas q̄ tu tali hoi redderes oculos z vitā si posses Sic facit nob̄ de⁹ dādo lumē z vitā gr̄e inimic⁹ q̄ occidim⁹ q̄tū i nob̄ est deū p̄ culpa. Deb. vi. Cruci figētes xpm̄ i semetip̄s. L. Scōm signū d̄ intransē infusiōis. qz qñ spūscū z ei⁹ gr̄a dat hoi ipse spūscū de⁹ i p̄ria p̄sona infundit i tra cor. Questio em̄ v̄rit ap̄d theologos vtz vtrū spūscū n̄mō i effectu det hoibz p̄ aliq̄s donū gr̄e ip̄⁹ an i p̄sona p̄ria essentialit̄ opando intrinsec⁹. Et n̄ det fm̄ docto. cōit p̄cipue R̄i char. Bonauēturāz sup. j. di. xiiij. q̄ i p̄ria p̄sona dat z venit i tra p̄cordia essentialit̄ existēdo z habitādo ac opando. z h̄ p̄z. P̄rio ex auēte q̄ Aug. xv. de trini. vt allegat a magfo vbi. s. dicit. Nō debem⁹ ambigere qz idē spūs q̄ dat⁹ ē in die p̄theco. aplis ipse inq̄ dat hoibz. z ifra. Quā⁹ ē q̄ de⁹. s. xps q̄ dat deū. hecille. Subdit mag⁹ ibi dē. q̄ ipse spūscū q̄ de⁹ est z tertia p̄sona i diuina trinitate nob̄ det nostrisqz infundat ac illabat mētibz apte ostēdit Amb. in p̄mo li. de spūscō dices. Ip̄m vnū sp̄m̄ z apli z p̄bete sūt p̄scūti Et ifra. Quis dubitet qñ diuinū sit qd̄ infundit sim ul plibz. Nec z pla ibi. D̄ q̄s regū facit h̄ vt cū dat dona det seipm̄. s; de⁹ sic facit ex charitate Secūdo ex rōe Bonauē. z Ricb. vbi sup. qz spūscū ctus ē amor p̄mus q̄ de⁹ nos amādo dat omnia dona gr̄uita. s. fidē charitatē gr̄am z h̄mōi. Sed nō dat posteri⁹ sine p̄ore a deo q̄ est dāto: p̄femū simus. q̄ patz q̄ nō dant dona gr̄uita nisi cū sp̄ritus sc̄us. Et ad idē tercio ponam⁹ exēplū. sic vita v̄ viuificatio ē ab aia nec dat corpi vita nisi realit̄ infundat aia viuificādo. sic est i p̄posito. It̄ au rēu florenū q̄ dat nō p̄t fieri nisi det aurū. D̄ et go hō aduerte dei charitatē q̄ nō ab extra n̄m̄ fluit amorē suū. Sic videm⁹ q̄ auz z h̄mōi ab extra manēdo allicitur cor nec aiaz fatiāt. atqz ei am sol ab extra radiās calefacit cor⁹ nō aiam z sic infuit zc. S; de⁹ sic nos diligit q̄ intrat p̄ in aiam z eā ignit diuio amore ac in se transformat. cogita hāc charitatē ex h̄. Nōne magnū est si solē de⁹ torū v̄ stellā infunderet i viscera tua vt eēs oibz mirabilē lucid⁹. s; adhuc mai⁹ est si angelū mitteret i te habitare z faceret oia q̄ facit v̄ p̄ se z celū mouere z terrā tremere. Vtriqz p̄bis oibz sūmū est q̄ de⁹ oim̄ veniat i cor tuuz z viuificet aiam tuā gr̄ificet z postea gl̄ificet in p̄petuū. D̄

Tertiū signū charitatē dei i m̄trēdo nob̄ sp̄m̄ sanctū dicit secure saluatiōis. Nā nullū aliū do⁹ nū dei ē tā secur⁹ z saluificū sic dare hoi spūscū donū gr̄uitū d̄ sic ostēdit. Nā videm⁹ i mūdū q̄ aliq̄ h̄nt multa bona tp̄alia a deo. z h̄ nō ē secur⁹ qz et mali talibz abundāt. imo est p̄culosū eis q̄ abutunt. It̄ sc̄do videm⁹ fide q̄ de⁹ pater ex charitate dedit nobis vnūcū filiū suū i redēptōnem. S; h̄ donū etiā habz admittā formā (dine iudicij) fidei p̄ xpm̄ p̄tra reprobos. Deniqz tercio videm⁹ q̄ xps dedit nobis seipm̄ totū ad vitāz

sermo

sermo
In die Penthecostes
niter xpianos inuisibiliter z occulte. Ideo tertio xps qñ p signū docet nos spūscī pñtīā i nobis cognoscere. vtz si xpi fidē z pcepta fuam⁹ ac pacē verā cū deo z angel⁹ z hoibz habem⁹ q̄ par i b̄ p̄sistit q̄ p nullū pctm̄ p̄riamur deo. Idcirco in b̄ euāgelio xps docet mādator dei fmonē sua re z pacē xpi amare. Pacē inq̄ retinq̄ vob zc. Et sic p̄z totū euāgelīū cui⁹ textū p̄rāleo Exquo hodie de spūscō z ei⁹ missiōe festū agit Idcirco d̄ b̄ i isto ser. tria mysteria d̄clarabi⁹ iuxta thema

eterna in eucharistia. S; b habet timore sume/
di indigne. q; q; m aducat indigne re? eric corpo
ris z sanguis xpi. j. Lor. ij. S; dono gratuito i
fundi z spiritus sanctu habere est securissimu sine
omni formidine. q; vt sic sp; daf spu sanctu ad san/
ctificandu; vt patet p magist; in .j. di. xiiij. Et p co
sequens sp; sic habere secuz est ad salute. Et mari/
ma dei charitas p; in hoc q; ta secuz donu no/
bis indignis dat. Quartu signu est copiose. s.
largitiois. Na qn aliqs dñs vel rex multa dona
z magna dat et sua liberalitate dicit pua z cha
ritate plen?. Sic misericors de? q; dat sp; sanctu
q; est sumu donu z ad multa vtile dare d; cha/
ritatiu? de? p maxime. j. Job. iij. In hoc cogno/
scim? q; in deo manem? z deus in nobis. s. per
charitate z gram. q; de spu sancto dedit. q; copiose
z largissime de? dat spiritus sanctu et b patz q; nul
li volati z faciti qd in se e denegat; s; oibus q; tu
est et se psto est dare q; cu; vult accipe. Un de co
se. di. iij. Nec queq; Lypanus dicit. q; sicut dies
oib? equalit; nascit; z sicut sol sup oes pari et eq
luce diffundit; sic spu sanctu oib; infundit;. Et io
si q; no aperit fenestru tali luci sua culpa est q; e
in tenebris s; vitioz. O q; pctoz agnosce dei cha
ritate z age pnia; vt accipias sp; sanctu z no peaf

E Circa secudu de desiderabili aduercatioe:
hoc e aduercus frequeratioe; vt dicit Latholico;
notandu est. q; maxime debemus desiderare fre
quent; aduercus spu sancti. q; vt Bern. in sermoe
dicit. Spu sanctu est salutis pign? z q; illo caret;
salute no habet. iuxta illud Ro. viij. Si q; spiri
tu xpi no habet hic no est ei?. Na z idcirco spu sa
ctus d; q; sine eo null? fit sanctu. ppter qd ecclia
crebro eu erorat di. Veni scie spu. S; querit b
qn z ad qles hoies habet venire z crebro aduerc
tare spu sanctu. Ad b ruder Hilber? q; de b no
poc dari certa regula specialis de noticia aduerc
tus spu sancti. q; no e nostru nosse nec nre industrie
s; gte. Ideo q; oi tpe z oes hoies cuiuslibet codi
nois debet p; continue desiderado ppare se. Na Bnf
dic. Spu sanctu desiderado qrit z amado iuenit
Un generales regule q; tuoz sut de b notade.

Prima regula de peccatorib;.

Secda de penitentiis.

Tertia de sacramentis oibus.

Quarta de charitate habentib;.

Prima regula de pctozib; q; q; cu; ho q; diu. s.
pmanet in pcto alien? est a spu sancto. Ro patz. q; a
vt sanctu Bug. dic. Charitas q; de? e; b est spu sa/
ctus z pctu mortale opponit;. Ideo q; no venit
vnq; spu sanctu in pctoz; q; diu no puertit ad pe
nitentia z gram. Sap. j. In malivolam aiama no in
troibit spu sapie nec habi. in cor. sub. pec. Proi
de null? ifidelis habet spiritus sanctu. null? q; be/
retu? z null? etiā xpian? in pcto mortali existens
nisi tales puertant ad xpm. z qnto q; diuic? in
pcto manet; tato a spu sancto eloga;. Secda regu
la de penitentiis. q; q; cu; q; q; q; q; peccator

vere penitet; tunc z toties spu sanctu ad eu venit.
z du in peccatu mortale relabit mox spu sanctu
expellit. Ro. q; penitentiis pctu sp; remittunt; qrit/
ens q; vere penitet; vt patz Ezech. xviij. Quacu
q; hora ingemuerit pctoz ampl? no remittit; cor
oim iniquitatu ei?. S; pctoz remissio no pot fieri
nisi p spiritus sanctu. Un Aug. j. q. j. Ita fit. dicit.
Spu sanctu pctoz remissione intra sancta sola
eccliam ita opat vt reprobos fugiat z pbos col
ligat. g; zc. **S** Tertia regula e de sacramentis.
q; q; cu; q; fidelit; q; d; cu; q; sacramentu digne susci
pit; spiritus sanctu recipit. Ex plū. cu; q; baptsaf
vel pfirmatione aut eucharistia aut ordines di
gine suscipit; aut vnctione aut sacramentu matris
monij zc. Sec? aut si q; indigne sacramentu sus
cipiat. q; vt Aug. dicit. j. q. j. Omnia sacramenta
(inq;) obsit indigne tractatib; z p sequens indi
gine sumentib; psumt; tñ p eos digne accipientib;.
q; sacramenta pntet spiritus sanctu que significat.
z sic pferit gram; vt patet in quarto. Quarta
regula de hoib; charitate gratuita habentib;. q; q;
cu; q; vera charitate diligit deu in obfuaria pce/
ptoz; habet in se manente spiritus sanctu. Ro. q; a
fm Dyoni. de diu. no. Charitas increata; hoc e
spu sanctu gignit in hoie charitate creatu; hoc est
facit vt ho gratuite amet deu. Un Bern. sermoe
de cena dñi. O felix in q; vtus charitatis q; facit
hoiem dei matione. qm q; manet in charitate in
deo manet z de? in eo. j. Job. iij. Ides ait. Quid
tibi videt o amator dei de pmo amoris tui. qd
tibi mali nocere poterit; aut qd boni deere qn te
diligit q; te de nihilo creauit. O nimis felix et vl/
tra q; dicit possit beat? que diligit pius pat? z oi
poros de?. Quid em felicit? qd beati? q; ab eo di
ligi q; est dñs pad. s. q; habet pte vite z mortis.
q; pot saluare diligetes z danare no diligetes. iux
ta illud Ps. Custodit dñs oes diligentes se et
oes pctozes dispdet. O q; peccator age penitentia
z serua pcepta.

S Circa tertiu de mirabili appitoe spu sancti
q; p; pue hodie facta est discipulis notadu est q;
hodierna appitio spu sancti fuit mirabilis p; pue
q; druplici. Primo qd e q; facta est mirabili so
no repete de celo vt scribit Act. j. Fact? e repete d
celo sono? raq; aduenticis spu; vehemētis. Ubi
aduercdu q; spu sanctu mltoties appuit s; sp; cu
aliq; sono in signo visibili. Na bis apparuit sup
xpm. s. in baptsimo z in trāfiguratioe z vtrobiz
fact? e sono? vocis dicēti. Dic e fili? me. di. zc. Itz
sup discipulos etiaz bis. s. qn xps insufflauit eis
post resurrectione. z tuc cu sono voc? di. Accipite
spiritus sanctu q; zc. Et etiā hodie cu sono repeti
no de celo. S; qre sp; cu sono appuit. Dicēdu q;
ad terrores pctoz; vt quertret illos ad se z sic ex/
pelleret diabolū de cordib; illoz. Sic em veterē
legē dedit de? cu sonitu terribili Ero. xix. ita legē
nouā p spiritus sanctu dedit i sono ad terrore pec
catoz; obstinatoz; vt volūt doctores. Et p clar

In die Bethencostes

rate huius historiæ pleq̄mur ex scriptura z doct. dicitis. Postq̄ em̄ xps dñs p̄mittēs sp̄m̄ctm̄ ascēderat i celū reuerſi sūt discipuli i hierlesz z manebāt in illo cenaculo vbi pasca cū xpo cenauerāt fm̄ q̄d̄ 2y. diē sup̄ Mar. xiiij. Et qz nesciebāt diē certā q̄ xps mitteret eis sp̄m̄ctm̄ p̄missū orabāt z sept̄ colloq̄bāt de h̄ cū brā x̄gine m̄se xpi. z de h̄ p̄sc̄ndo Vincē. de valeñ. diē. q̄ expectañ. altera die z tertia. tādē dñica q̄ ē sub oct. ascēsiōis dicebāt aliq̄. Nodie dz venire sp̄m̄ctūs. qz hec est dies q̄ cepit d̄s creare mūdū. iō hac die recreabit p̄ sp̄m̄ctm̄. p̄trāstra die illa mirabāt q̄ nō venisset. Sic die altero. s. feria sc̄da aliq̄ di. Nodie debet venire. qz feria sc̄da fec̄ de firmamētū z diuisit aq̄s ab aq̄s q̄ significauit diuidi bonos z celestes hoies a mal̄ z t̄renis. Tertia feria di. Nodie fec̄ plāras z fruct̄ de in terr̄ q̄ hodie venit. Quarta feria di. Nodie fec̄ deus duo lumina maḡ i celo. q̄ zc. Quinta feria di. Nodie ascēdit in celū. q̄ hodie mittet z p̄tristabāt. Sexta feria di. Nodie passus ē. q̄ zc. J̄re sabbato di. Nodie ē festū p̄erbe. iudeoz. q̄ zc. Trāsact̄ istis dieb̄ dñica die z gregati ad x̄gis marie p̄ntiā flebāt z pegebāt vt ip̄a oraret p̄ eis. Tūc brā x̄go p̄fortauit eos di. Sp̄e bonā habeat̄ de p̄missiōe filij mei. qz implebit. D̄em̄ q̄ d̄s sil. Et cū oraret hora tertia cū x̄gine ac diceret. Veni sc̄e sp̄s reple tuorū corda fidelitū zc. Ecce fact̄ ē rep̄ere de celo son̄ sicut tonitruū. quē sonū tota hierusalē audies p̄muit. z accesserūt zurreñ. ad domū illā vt viderēt q̄d̄nā h̄c̄t. P̄barisei aut̄ z sacerdotes videt̄ q̄ fum̄ circū dedisset domū illā di. illos fulmine p̄cussos eo q̄ xpi eēt discipuli. Sc̄do interea appuit sp̄m̄ctūs discipul̄ mirabili siḡ. qz factō sono p̄dicato euz v̄eto vehemētī tāq̄ adueniēt̄ sp̄s vehemēt̄ nō ad terrēdū s̄ ad p̄olādū illos ecce repleuit totā domū. s. claritate isolita fm̄ 2y. r. Erat aut̄ turba hoim̄ fere. 20. Ac. j. h̄ ē modico min̄. z viderūt oclis corp̄alib̄ sup̄ capita sua i sūmitate dom̄ isra regulas lucē ignei color̄ q̄i solis globū ardētē radiosiq̄. z ecce dispersa ē illa lux i modū z figura s̄ liguar̄ ignitar̄ z sup̄ singulorū capita sic descēdit. vt p̄z Ac. j. z fm̄ mḡm̄ i historia. N̄ S̄ q̄re hec facta sint doct. di. q̄ iō sp̄m̄ctūs appuit i dispersis linguis vt onderet q̄ discipul̄ diuersar̄ z oim̄ liguar̄ dona acciperēt q̄b̄ p̄dicaturi eēt dispersis gentib̄ p̄ mūdū z J̄re sil̄ cū h̄ i igneis linguis appuit ad ondedū q̄ ignita x̄ba fidei deberēt loq̄ q̄b̄ ad amorē xpi totū mūdū accēderēt. De h̄mōi significatōib̄ lat̄ dicem̄ alibi. Tercio appuit tūc sp̄m̄ctūs mirabili mō. Repleuit em̄ oēs sp̄m̄cti gr̄a z ceperūt oēs loq̄ varijs linguis ac p̄bare z deū magnificare. Tale ēi q̄d̄ fecisse talit̄ solū diuie fuit potētē i tā simplicib̄ hoib̄ subito q̄ ātea nec f̄as sciēt̄ p̄fecte. Quarto i mirabili dono. qz sp̄m̄ctūs ded̄ discipul̄ tūc dona mirabilia. v̄ic̄ Primo q̄ firmavit ap̄los ne peccarēt vñq̄ mortalit̄. Se-

clūdo q̄ oēs linguā z scia; z oia ad salutē necessaria edocuit. Tercio q̄ miraculor̄ prātē tribuit. Quarto q̄ totū mūdū ad eoz p̄dicatōz p̄uenit. Quiro q̄ p̄stātā i sustinēdo morētē. p̄ fide z om̄ia tormēta p̄buit. Legit̄ in Act. ap̄loz. p̄dicta historia pleq̄nda q̄ crāt tūc i hierlem̄ viri religiosi ex oi narōe. s. q̄ venerāt rōne festi pent̄. vt p̄z 2y. Facta āt hac voce. s. sp̄s vehemēt̄ z ap̄loz̄ voce maḡ deū laudātū ac discipulor̄ q̄ p̄us p̄ nō more nō audebāt loq̄. p̄uenit mltitudo z mente p̄fusa ē. s. stupēs. mirabant̄ qz oēs qm̄ audiebāt vnusq̄sq̄ lingua sua illos loq̄ntes. qz nūq̄ fuit visus vel auditus antea tale miraculū. Alij āt. s. sacerdotes z p̄barisei irridebāt eos d. q̄ musto ple ni sūt. Sc̄as aut̄ petr̄. s. i rēptide eleuata voce dixit. Viri iudei nō em̄ sic extimat̄ h̄i ebrj sunt cū sit hora diei tertia. s. h̄ ē p̄betā Jobel dicit̄ In nouissimis dieb̄ diē dñs effūdā d̄ sp̄m̄ meo sup̄ oēs carnē. i. sup̄ iudeos z gētilēs idifferēt̄ z p̄bortabūt filij v̄i z filie. z dabo pdigia i celo surfū et i tra deorsū. Tādē petr̄ subdit. Jesū nazarenū approbatū a dō x̄turib̄ z pdigys sic sc̄it̄. affigētes iteremiss̄. quē deo suscitauit a mortuis. cū nos sum̄ testes. Dextra q̄ d̄i exaltat̄ a p̄e effudit hūc sp̄m̄ctm̄ quē vos videt̄ z audiet̄. Necet pla talia audiet̄. cōpūcti sūt z dixerūt. Viri sc̄es qd̄ faciem̄. Petr̄ ait. P̄niam agite z bap̄tiset vnusq̄sq̄ v̄i; i noie iesu xpi z accipiet̄ sp̄m̄ctm̄. z apposita sūt i die illa tria milia. Tādē ad horā nonā petr̄ z iohes eodē die ascēdētēs i tēplū sa; nauerūt q̄ndā claudū ex v̄fo m̄ris sue z crediderūt mlti vsq̄ ad q̄nq̄ milia. Sacerdotes q̄ nō uerūt p̄secutōes p̄ illos. J̄pi t̄o gaudebāt i ebr̄ib̄ p̄ xpo necto: mēta nec morētē timētēs p̄stant̄ p̄dicauerūt vbiq̄. z sic mūdū p̄uerterūt ad fidē xpi maḡ miracula faciēdo. Rogem̄ q̄ x̄pm̄ iesum̄ vt det nob̄ sp̄m̄. p̄ quē h̄c̄ possum̄ vitā etnā Amē.

De eodē die Sermo sc̄os. s. de fidei sp̄m̄cti articul̄ z a; diffusioe ac mētū inhabitatioe.

Epleti sunt oēs

r sp̄m̄ctō z ceperūt loq̄ varijs linguis Act. ij. z i epla hodi solēnitat̄. J̄ Nodie sc̄ta m̄ ecclia colit festū d̄ sp̄m̄ctō q̄ venit hac die i discipulos visibili siḡ z repleuit eos oēs. Proinde h̄ festū ab oib̄ xp̄icolis sūma deuotōe venerādū. P̄rio q̄d̄ p̄ dei ostētas charitatē. Sc̄e em̄ deo maximā charitatē nob̄ exhibuit i h̄ q̄m̄ genitū filij suū dedit p̄ nob̄: ita z in h̄ q̄ sp̄m̄ctū dedit nob̄. qm̄ deo p̄ z fili; z sp̄m̄ctūs s̄ vn̄ deo i eētia. z sic deo se totū dedit nob̄ vt maneat i nob̄ z nos i do. Un̄ xps i euā. hōd. Job. xiiij. diē. Si q̄s diligit me z p̄r me diliget eū. Sc̄q̄. Ad eū veniem̄ z man. ap̄ euz fa. qd̄ p̄r poni p̄ alio thēmate huius fm̄ois. Ecce p̄z maḡ di charitas. qz p̄r z fili; z sp̄m̄ctūs volūt manere i nob̄: i cuius signū misit i corda fidelū sp̄m̄ctm̄. Unde q̄

Job. iij. In h. coſſem qm̄ i do manem? z de^o i nob. qz de ſpūſcō dedit nob. Secūdo h feſtū ē merito colēdū p̄ ſpūſcū ſūmā ſancitates. Un̄ Bern. in ſer. dic. Si celebrā am̄ ſcōz ſolētia qn̄ to maḡ eius a q̄ habuerūt vt eēt ſcī. ſi venera mur ſancificatos q̄nto maḡ ip̄m ſancificatorē: h eſt ſpūſcūm puenit honorari. Nec ille. Tertio p̄ vtilitate vt. ſ. aq̄ram ſic ſpūſcū gr̄az ſine q̄ nul lū bonū meritorū poſſum^o facere. Honorē q̄ ſpūſcūm deuote vt repleat z nos ſic reple ti ſūt oēs diſcipuli ſpūſcō: vt p̄z i t̄beate. Ita qz d̄ ſpūſcō q̄ repleti ſūt diſcipuli tria myſteria p̄ter ca q̄ dicta ſūt in p̄cedēti f̄mōe declarē in p̄ncī.

Primū d̄: diuinalis p̄ceſſiois.

Secūdo d̄: tp̄alis effuſiois.

Tertio d̄: m̄talis inhabitatiois.

Circa p̄mū de diuinali z efnali ſpūſcū ſc̄tā p̄ceſſi one. qm̄ vt ſcribit̄ Sap. j. z canit̄ ecclia. Spirit^o dñi repleuit orbē terraz. qd̄ etiā p̄ themate puenit vale ē ſc̄re ad ſalutē q̄ ſit ſpūſcū a do emanat z ide in nos p̄cedit ex im̄ōe amore vt nos repleat z p̄ ei^o gr̄az de p̄r z fili^o ſil^o cū ſpūſcō in nobis maneat z de h. p̄ capacitātē ſimplic^o ppli ſim p̄licē loq̄ndo K. Notādū ē q̄ m̄gr̄ ſn̄iaz li. j. di. xiiij. c. j. de h. dic̄ ſic. Gemia ē p̄ceſſio ſpūſcū Una vtz eīna q̄ ineffabilis ē. q̄ a p̄re z filio efnā / ſit p̄ceſſio. Alia tp̄alis q̄ a p̄re z filio ad ſc̄tificādū creaturā p̄cedit. z ſit ab efnō cōiter ac ſil^o p̄cedit a p̄re z filio: ita z in t̄pe cōiter z ſil^o ab vtroqz p̄cedit ad creaturā. nō diuiſim a p̄re in filiū z a filio ad creaturā: ſ; ſil^o ab vtroqz: vt p̄bat p̄ Aug. xv. li. de trini. z c. ſe. p̄ Bedā dicēte ſic. Cū gr̄a ſpūſcū daſ boibz p̄fecto m̄itū ſpūſa a p̄re mittit z a filio. p̄ cedit a p̄re p̄cedit z a filio. qz z ei^o miſſio ē ip̄a ei^o p̄ceſſio. Dec m̄gr̄ ibi. Et q̄b̄ dic̄ tale documē / tuz accipe poſſum^o p̄ ſimplicibz. q̄ vtz oēs fide les debēt h̄re deuotionē maximā ad emanatōez ſpūſcū q̄ a deo p̄re z filio p̄cedit i nos vt ſc̄tificet nos z faciat totū trinitatē h̄iraculū. Et ad id ſūt plures rōnes ſic z plures ſc̄ articli credēdi d̄ ſpū ſcō p̄r̄ q̄s debem^o h̄re deuotōz ad ſpūſcūm. Et exēplū i h̄ habem^o de brā v̄ḡie marie. de q̄ canit̄ ecclia q̄ oipotens de^o gl̄ioſe v̄ḡie marie corp^o z oiaz vt dignū filij ſui h̄iraculū effici mereret̄ coo perare ſpūſcō p̄gaur. Ita vtz in nob ſpūſcū h̄iraculū d̄i pat̄ q̄ ad m̄ſionē i nob p̄ gr̄am. Ad / ueritā q̄ articlos. Prim^o articl^o de ſpūſcō ē d̄ deitate. Credere em̄ tenemur q̄ ſpūſcū ē de us ver^o idē in eēntia cū p̄re z filio. Jōqz ſūma de uotiōe adorād^o. h̄ aut̄ p̄bat p̄ ſc̄pturas plures z rōnes. qz ſc̄ptura attribuit ſpūſcō oia q̄ de deo ſolo p̄dicāt̄. p̄rie. P̄rio qd̄ creatōz q̄ ē ſolū d̄i. qz d̄ n̄bilo aliqd̄ facere ē potētē iſtine. z p̄ n̄s dei ſolū. Un̄ ſcribit̄ Ben. j. Spūſ dñi ferebat ſup aq̄s. ſ. ſup materiā iſormē elementōz vt faceret qd̄ vellz. J̄re Job. xvj. Spūſ dñi ornauit celos J̄re P̄s. Emitte ſp̄m tuū z cre. zc. p̄t̄erea cāt̄ eccl̄ia. Veni creator ſpūſ m̄tes tuoz viſitā i ple

ſupna gr̄a q̄ tu creaſti pectora. i. oia. O gr̄a ac cipe documētū qd̄ debes te totā dare ſpūſcō a q̄ creata es z nō diabolo p̄ p̄c̄m: alio q̄n̄ dānaber^o. Secūdo ſc̄ptura attribuit ſpūſcō ſciam oim̄ z cō p̄hēſōz qd̄ ē ſolū dei. q̄ ē de^o. Un̄. j. Lor. v. Spi rit^o dei oia ſcrutaſ. i. cogſcit. z nos inq̄rere fac. eti am p̄ſūda dei. i. occulta myſteria: vt patz de ſc̄tā trinitate ſ; glo. Tertio m̄tū inhabitatōez z oim̄ repletionē ac p̄cōz remiſſionē q̄ ſolū dei ſc̄. p̄pa Un̄. j. Lor. iij. Spūſ dei h̄irati vob. Et Job. xx Accipite ſpūſcūm q̄z re. pec. re. zc. J̄re Sap. j. et in miſſa hodierna canit̄. Spūſ dñi repleuit orbē terraz. z ſ; q̄ri pot. quō ſpūſcū ē d̄ re pleuiſſe orbē terraz cū nō ſit i p̄cōzibz: q̄ t̄n̄ pluri mi ſūt p̄ orbē terraz q̄ iuſti: nec ē in dānat^o z demo nibz. R̄ndēſ f̄m Rich. ſup. j. di. xiiij. q̄ de ip̄e ſpi ritūſcū q̄uis nō ſit i p̄cōzibz z dānat^o p̄ gr̄az t̄n̄ repleuit orbē terraz. qz vbiqz ē p̄ potētā z p̄ncī am q̄ oia ſūt ei apra z p̄ eēntiā p̄ſūado in cē etiā demones z p̄cōzē z dānatōz. Unde ſc̄ptura peccatozes reputat eſſe nihil p̄pter peccatū mali ciā. Job. j. Sine ip̄o. ſ. deo factū eſt nihil. id ē pec catū f̄m Aug. q̄ nō ſūt de orbē vt ſic. Cōs ar t̄cul^o ē de eqlitate. qz credere debem^o q̄ ſpūſſan cē eqlis ē do p̄r z filio i potētia: ſapia z oibz pro prietatibz cōibz deitat^o. z p̄ n̄s eqlis ē adorād^o. z p̄z p̄ Athanaſiū in ſymbolo. Tertio articl^o ē de tertia p̄ſonalitate. qz credēdū ē q̄ ſ. ſpūſcū ē tertia p̄ſona in diuinis. P̄ria ei p̄ſona ē pater. Secūda fil^o. Tertia ſpūſſanc^o. Quart^o ē d̄ ma natiōis ab vtroqz ſil^o v̄itate. Credere ei debem^o q̄ ſpūſſanc^o p̄cedit z emanat ſil^o ab vtroqz. ſ; a p̄re z filio: vt p̄z in ſymbolo. Qui ex p̄re filioqz p̄ cedit q̄ cū p̄re z filio ſil^o adorāt z z gl̄orificat. J̄ſtū articlūz greci negātes errāt z ſc̄iſi ſūt ab ecclia ſ; ecclia mult^o auct̄ibz reprobat̄ eoz errozes z deſm̄iauit ſic credēdū oibz q̄ ſ. vn^o z idē ſpūſſan cē p̄cedit ſil^o a p̄re z filio: vt p̄z extra de ſū. tri. et fide ca. c. firmiſ. N̄ ſ; quō p̄cedit ſpūſſā ctus a p̄re z filio z quō venit i nos. De h̄ notādū ē f̄m Aureol. i ſuo cōp̄d. li. j. c. viij. q̄ ſpūſſanc^o p̄cedit p̄ modū amor^o. Jōqz multū ē a nob a mā dus. Nā ſpūſſanc^o inq̄r̄ amor dei ē triplr̄. P̄rio eēntialr̄. qz cū p̄re z filio ē vn^o de^o i eēntia. z ſic ip̄e tres p̄ſone diligūt ſe vna charitate eēntiali q̄ ap p̄ propat̄ ſpūſcō. Nā. j. Job. iij. De^o charitas eſt. Secūdo p̄ſonalit^o d̄: amor ip̄e ſpūſſanc^o iq̄ſtū ip̄e ē amor p̄ris z filij. P̄r em̄ z filius diligunt ſe amore ab eis p̄cedere q̄ amor nō ē p̄r nec fili^o ſed ſpūſſanc^o: vt p̄z p̄ Aug. d̄ trini. Exēplū ponam^o In aia ē ſapia z ē amorōſa ſuauitas i ip̄a ſapia ſic i deo p̄re q̄ a nullo ē ab efnō erat v̄bū Job. j. qd̄ v̄bū d̄r ſapia dei. z h̄ v̄bū ē fili^o d̄i. Et qz ab efnō de^o amauiſ ſapia; ſive filiū z ecd̄uerſo filiū eodē amore ab efnō amat p̄re z a q̄ genit^o ē. z iſte amor vel ſuauitas i deo p̄ſonalit^o ē ſpūſſanc^o Tertio ſpūſſanc^o d̄r amor exēplariſ. qz ip̄e iq̄z tuz de^o efficit i nob amorē gr̄uituz iuxta exēplar

In die Penthecostes

suūp̄sus. hoc est. ut sicut deus pater diligit filiū
 z filiū p̄ter: sic deū diligit sp̄sctō q̄ de⁹ est z
 diligit pure p̄p̄ seip̄m z sup̄ oia infinita dilectōe
 Ita z nos diligam⁹ deū q̄ruita dilectōe quā opa
 tur i nob̄ sp̄sctō. z diligam⁹ pure p̄p̄ deū: et
 sup̄ oia deū. O ḡp̄etōr qd̄ dormitas i p̄ctis. cur
 repugnās sp̄sctō vt̄ p̄cas. O ḡtū vos bōi xp̄i
 ani debet̄ diligere sp̄mctm̄ q̄ vos inflāmat ca
 ritate diuina p̄ ḡraz i p̄n̄ti inhabitādo tādē p̄ glo
 riā. Quis⁹ z vltim⁹ articulo⁹ ē de sc̄te ecclie au
 ctōitate. Credēdū ei ē q̄ ecclia sc̄tificat̄ z diriḡit
 sp̄sctū aucte. vñ i simbolo ap̄loz dicim⁹. *Cre
 do i sp̄mctm̄ sc̄taz eccliaz catholica. q. d. Credo
 q̄ sp̄sctū sc̄tificat eccliaz. et q̄ accipe documē
 ta. Primū q̄. sc̄clia i bis q̄ sūt fidei nō pōt er
 rare: q̄ a sp̄sctō diriḡit. xi. di. Quis. z. xij. di. c. j.
 z. xxij. q. j. A recta. z p̄libo loc⁹. Sc̄dm̄ q̄ sp̄sctū
 ctus saluat oēs q̄ sūt saluādi z sc̄tificat̄ z ecclia
 aias. Oēs aut̄ q̄ sūt extra eccliaz vt̄ pagani z he
 retici z b̄mōi: z etiā oēs itra eccliaz i p̄ctis manē
 tes a sp̄sctō sūt aliā z dānāt nisi p̄uertāt. Un̄
 xxij. q. iij. Ip̄a pietas. Bug. dic̄ q̄ sic p̄ctus ra
 mus ab arbore nō viuūt: ita p̄cti ab ecclia p̄ qd̄
 cūq̄ p̄ctm̄ nō ē vita. Ex oib⁹ p̄dic̄t̄ claret q̄ ma
 ximā deuotōez debem⁹ h̄re ad sp̄mctm̄ q̄ ip̄e ē
 de⁹ oīp̄otēs creator n̄f̄ cālis p̄ri z filio ab vtroq̄
 p̄cedēs nos amās z sc̄tificās ac tādē ḡlificans.
N Circa sc̄dm̄ de tp̄ali effusioe sp̄scti q̄ritur
 vt̄z p̄ oī tpe a p̄ncipio mūdi sp̄sctū fuerit ef
 fusus v̄l dat⁹ hoib⁹. Rō q̄stiois ē: q̄z Job. vij. scri
 bit̄. Nōdū erat sp̄sctū dat⁹ q̄z ielus nōdū erat
 ḡlificat⁹. ḡvidet̄ q̄ añ xp̄i aduētū nulli fuerit da
 tus sp̄sctū. Sz i xp̄i ē q̄z antea mlti scri. s. pa
 triarche z p̄phete ac etiā alij boni dilexerūt deū
 q̄ruita caritate q̄ non nisi p̄ sp̄mctm̄ diffūdit in
 cordib⁹ hoim: vt̄ ap̄ls dic̄ Rom. v. ḡ añ fuit da
 tus. R̄ndet̄ ad h̄c fm̄ Ric̄. sup. j. di. xv. q. v. ar.
 j. q̄ quis sp̄sctū añ ḡlificatōez xp̄i nō fuerit
 dat⁹ hoib⁹ i tali siḡ visibili z tāta abūdātia plen
 tudis: sic dat⁹ ē in die p̄thecostes p̄ xp̄i ḡlificati
 onē: vt̄ scribit̄ Job. vbi. s. Nōdū erat sp̄sctū dat⁹.
 sz i tali siḡ z tāta plenitudine. nihilomin⁹ tñ etiā
 añ xp̄i aduētū dat⁹ ē sp̄sctū a p̄ncipio mūdi
 licz m̄iozi plenitudine. Cur⁹ ratio vna ē: q̄z culpa
 hūani gener⁹ añ xp̄i mortē nō fuit expiata. Ideo
 q̄z vt̄ cōit̄ hoies nō merebāt sp̄mctm̄ tāta abun
 dātia sic post mortē xp̄i q̄ satisfactū ē de peccato
 Alia rō vt̄ sic doctrina noue leḡ xp̄i firmaret̄ p̄
 tale miraculū missiois sp̄scti cui silē a p̄ncipio
 mūdi nunq̄ extitit. s. q̄ hoies ill̄fati z simplices
 subito oēs sc̄iaz necessarioz ad fidē z oim̄ sc̄ptu
 raz̄ itellectū z oim̄ liguarū donū accipēt z hu
 iusmodi. Sz tñ misericors deus a p̄ncipio mūdi
 nunq̄ destitit mittere sp̄mctm̄ q̄tū op⁹ fuit ad sa
 lutē hoim̄ p̄ diuersitate tēp̄oz. O Nimirū p̄
 mo oim̄ i celo b̄mōi sp̄sctū missus fuit bōis
 angel̄ fm̄ Ric̄. z theologos cōit̄. q̄z i statu na
 ture p̄dite angeli nō fuerūt ex se sc̄i. p̄us tñ ordie*

nature habuerūt esse q̄z habuerit ḡraz z ḡlam.
 ideo optuit a p̄ncipio mitti eis sp̄mctm̄ ad illa
 strādū z sc̄tificādū ac ḡlificādū: z ita facti sūt b̄i.
 mali at̄ angeli eo q̄ auersi sūt p̄ sup̄bia a deo sp̄
 ritūsc̄m̄ nō meruerūt sic ceciderūt. q̄s deu mlti
 hoies sequūt. Sz vt̄z nūc mittat̄ angel̄ sp̄sctū
 ctus theologū dicūt cōit̄ q̄ licz p̄p̄e nō dicat̄ mit
 ti angel̄ v̄l b̄ris i celo eo q̄ nō sit i eis ḡre intēio.
 tñ q̄dāmodo etiā nūc mittat̄ eisdē sp̄sctū fm̄
 qd̄ vicz q̄ ad augmētū iocūdicit̄ z ḡlie accidēt̄
 eo q̄ aliq̄ p̄ sp̄mctm̄ reuelat̄ eis d̄ nouo. z sic p̄z
Sc̄do sp̄sctū effusus ē i padiso p̄nib⁹ p̄
 mis: q̄z vt̄ Bug. dic̄ z 2 cor. doc. p̄cipue Sc̄o. sup.
 ij. di. x. z. x. r. tenēt. Nō tā ex p̄re coz̄pis q̄z ex p̄re
 aie oī rectitudie iusticie origialis erat plen⁹ i sta
 tu inocētie: ita q̄ coz̄p⁹ z oēs vires inferiores p̄le
 ne erat̄ subiecte rōi. z aia plene amabat̄ deū quē
 plene itelligebat̄ z plene ei subiecta erat. B̄ aut̄ n̄
 erat̄ hōi ex p̄ncipijs nature sz fuit sup̄naturalit̄
 a deo datū ei: z p̄ p̄leq̄ns p̄ sp̄mctm̄: sz postea p̄
 p̄ctm̄ pdidit̄ talia bona dū se sp̄sctō puauit. O
 q̄z mlti xp̄iani z mō p̄dūt̄ sp̄mctm̄ quē i bap̄tis
 mo acceperāt. Tercio sp̄sctū missus ē oib⁹
 añ xp̄i aduētū saluat̄ i fide mediatoris. xp̄i vt̄
 paruit̄ i obiectōe sup̄ de p̄riarchis p̄ph̄et̄: z alijs
 q̄ de p̄ctis penituerūt z deū q̄ruita caritate dile
 xerūt. Quarto missus ē abūdāissime z specul
 lus visibili siḡ ap̄lis z xp̄i discipul̄ vt̄ p̄ctū est
 sup̄. Quiro missus est z mittat̄ inuisibilis om
 nib⁹ christicol̄ v̄sq̄ ad finē mūdi. z h̄ p̄cipue i ba
 ptismo z alijs sacramēt̄. z mittat̄ etiā paruul̄ in
 bap̄tismo ad sc̄tificandā aiaz. O ḡ q̄ amorosus
 est de⁹ q̄ tā largit̄ue dat̄ sp̄mctm̄ oib⁹ volētib⁹
 accipe ac se disponētib⁹ sine p̄sonaz̄ acceptōne.
Sol⁹ p̄ctōr q̄ nō vult se disponere ad accipiēdū
 nō habz sp̄mctm̄ eo q̄ p̄tēt. Ut ḡ p̄ctōr q̄ lon
 ge est ab eo sal⁹. vt̄ q̄z nisi penituerit eterno igni
P Circa terciū de mēta (est obligat⁹ z p̄bit
 li inhabitatōe in q̄rēdū ē q̄les mētas v̄l aias dūll
 git̄ z libent̄ inhabitat̄ sp̄sctū. Ad qd̄ notādū
 q̄ hoies circa sp̄mctm̄ vario mō se habēt. Nā p̄
 mo aliq̄ sunt in q̄bo nullaten⁹ vult̄ habitare spi
 ritūsc̄m̄: vt̄ sunt infideles z etiā oēs mali xp̄ia
 ni i p̄ctis obstiati q̄ nolūt̄ p̄ctā dimittere nec pes
 nitere. Sap. j. In malitiosa aiaz nō introibit̄ sp̄s
 sapie. nec habitabit̄ coz̄pe subdito p̄ctis. z itas
 sunt i maxis picul⁹: q̄z in ira dei z angeloꝝ odio.
 Ro. ij. Sc̄dz duriciā tuā z coz̄ ipenitēs thesauri
 zas tibi irā i die ire reuelatiōis iudicij dei. Item
 de⁹ vocaret̄ eos ad ḡram sp̄scti q̄ridie z tñ nos
 lunt̄ p̄p̄ea sunt i piclo maledictōis a deo. Psal.
 Maledicti q̄ declinat̄ a mādatis tuis. Itē q̄z vi
 dēt̄ se succēos igne infernali. B̄ ē p̄cupiscētie p̄aue
 ardore. z ecce de⁹ offerret̄ illis aquā ḡre sp̄sctū
 cui q̄ eriguerē possēt̄ sibi ignē z tñ nolūt̄ sz p̄mit
 tūt̄ se ardere z ocul̄ claus̄ currūt ad inferni picul
 lum. Sc̄do aliq̄ sunt ad q̄s sp̄sctū q̄nq̄ ves
 nit̄ sz nō vult̄ p̄manēdo habitare. vt̄ sūt illi d̄ q̄bo

Brege .in omelia hodierna dicit. Multi inquit
cōpugnant et a peccatis uertuntur: sed tunc temptatiōis ad
peccata rediunt. Sed et talibus scribitur Luc. 11. Erunt no-
uissima uobis illi peccata poribus: quod dicitur Berni.
Deterrere ē reuincere quod incidere: et per in vulneri-
bus medicandis. Item poeta. Turpi eijcit quod non su-
scipit hospes. s. spūscū. Tertio alij sūt quod ad
ueniēs spūscū libere uult inhabitare. de quibus
Aug. d. quod felix ē anima que scit se ita disponere et uitā
gubernare ut tā dignū hospitē et gubernatorē in-
habitatorē mereat suscipere et hīc. O Sed quales
sūt tales. s. hūane aie quod spūscū multū diligit
inhabitare notandū. quod spūscū uenit. hodie
apparuit in spē uisibili quatenus per talē aduētū desi-
gnat quales aias diligit inhabitare. Et in hā aduētū
designauit quod spūscū genera aia: in quibus dili-
git habitare. Et per declarādo

Primo designauit trinitatē credētes.

Secundo dei pcepta obseruātes.

Tertio humiliter penitētes.

Quarto charitatiuā pacē habētes.

Quinto spūales fructibus florētes.

Primo trinitatē sanctā credētes. Jō xps uoluit
spūscū mittere nō nisi post ascensionē cū esset se-
des in dextera patris ut ostēderet quod a patre filii et filio p-
cedit tertia psona. s. spūscū. Et misit etiā in hu-
ius signū hora tertia discipulis orātib. Unō nō
dat spūscū nisi fidelitē sanctā trinitatē pfectis-
bus. nec amat spūscū nisi fideles: ut Alex. pa-
pa. xxiij. q. j. c. Audiuim. dicit. Secundo spūscū
amat inhabitare pcepta obseruātes. Unō
Job. xiiij. et in euāgelio hodierno xps dicit. Si quis
diligit me. ser. meos. i. pcepta: seruabit: et p me
diliget eū et ad eū ueniet. s. filii cū spūscū p se fi-
lii. et mōtionē apud eū facit. In signū hō spūscū
atus aduenit die quinquagesima post resurrectionē
in die. s. pēche. quod erat festū date legi in mōte synai
Nā et. sūt quod decē. et sic significat quod vulne-
ra xpi cū amore debem. decē pcepta seruare.

Tertio amat hūiliter penitētes. Esa. lxxvj. Sup-
quē ait dñs respiciā et sup quē reqdes spūscū me
nisi sup punitū. et. Propēta dat. ē hodie spūscū
atus discipulis hūiliter orātib et penitētib. Item i
lingue spē p pēssōe pēto. quod in ascensionē expro-
brauerat xpus incredulitatē et duriciam illoz.

Quarto amat charitatiuā pacē habētes. Ps
In pacē fac. ē loc. eius. Brege. Dū ira aim pul-
sat scū spūscū hospitii turbat et ipm effugat. In si-
gnū huius aduenit spūscū in ciuitate hierusalē
quod interpretat uisio pacē. Quinto amat inhabita-
re spūscū spūales hoies fructibus florētes deū
laudātes. sic xpi discipuli erāt mūdialia et carna-
lia cōtēntes: benigni: paciētes: atq; casti et. Unō
Sen. v. Nō pmanebit spūscū me in hoie. quod caro
est. i. carnalitē uiuit. Jō spūscū uenit in scōs
discipulos quod filii cū brā uirgine maria spūalē uitā
ducētes erāt pseruātes in oīonez fractōe panis
id est cōmuniōe eucharistie. eos quod accēdit in spē

cie ignite lingue ad laudādū deū. R Exem-
plū claz. uidem. in igne ut Auerois sup. iij. lib.
methe. dicit. quod ignis materialis noster aquis ex-
tinguit pluuiaz. s. ignis celestis hūore (in quod) nu-
bis et rore ualidi. inflāmat: ut per in fulmie accē-
so quod pl. et ualidi. ardet in pluuia magna. Sic
spūaliter ignis inferior. i. terrene et carnalis. cupi-
scētie ardor extinguit aquas celestis pluuie: s. est la-
chrymaz. sanctaz. a deo p grām spūscū infusa-
rū. Sed celestis ignis: s. spūscū ardor. d. celo de-
scendēs in cor nrm ualidi. inflāmat p aquas la-
chrymaz. Unō legit in speculo ext. quod quidā fratres
dū in uesperis pēthecostes cātaret hymnū. Ueni
creator spūscū. quidā deuora orā. lachrymosa uide-
flāmā descendere de supnis quod choz inuoluit et ste-
tit quousque pfererūt et cognouit spūscū uenisse
in tali specie. Tandē cū ijdē fratres cātaret Sal-
ue regina misericordie et. in cōpletorio uidit bea-
tā uirginē aduenisse et totū choz illustrantes. Et
dicentib. Eya g. aduocata nostra: caput inclina-
uit et p māsit usque ad finē orōnis et tandē in celoz
ascēdit. Et quibus patet quod ualde uale ē hymnū de-
scrōspū et salue p obtinēdo spūscū deuore dicere
quod tales diligit spūscū et Maria mī grē. Ro-
gem. g. dñm iesū ut det spūscū Amen.

De eodē Sermo tertius scz de spūscū sancti bo-
nitate et suauitate ac largā p solatōe deuotus.

Quaz bonus et

o suauis est dñe spūscū in nob Sap.
xij. et ad laudes hodiernē festiuitatē. in
quibus hōis spūscū quod hodie uenit in discipu-
los cōmēdat et ualde amabilis ac desiderabilis
ostēdit. ppter quod et festū hodiernū ualde celebre ē
et uenerādū. Primo quod rōne diuine bonitatis ut
i bñficijs spūscū bonitatē laudem. et grās aga-
mus. Sicut et sapiēs admirādo laudat dī. d. quod
bon. est spūscū et. quod Glo. interl. ibidē dī. To-
tius boni quod puenit mūdo fons est amor dei. quod
amor ē spūscū. Deus em. oē bonū. s. creatōis
uiuificatōis: p uariōis: gratificatōis: redēptōis
et glorificatōis dat nobis ex suo amore immen-
so quod amat nos amore increato: hoc est spūscū:
ut dicit Aug. Ideo quod tenemur eidez grās maxi-
mas agere p beneficijs et bonitate et mera cha-
ritate nobis collatis. et p psequēs hoc eius festū
colere deuotissime. Secundo rōne suauitatis ut scz
deuote celebrādo hoc festū et laudādo spūscū
mercamur suauitate spūscū cōsolari in hac
ualle miserie. Idcirco addit in themate. Et sua-
uis est spūscū tuus dñe. Unō canit ecclia de spūscū
cro. Ueni sancte spūscū et emitte celitus lucis tue
radiū. Cōsolator optime dulcis hospes anime:
dulcere refrigeriū et. Tertio rōne utilitatis. Jō
addit. In nobis. hoc est ad nostrā utilitatē salu-
tiferā. quod p spūscū habemus oēm gratiā no-
stre salutis. Jpe em. spūscū repleuit uirginē

In die Bethencostes

maria z xpi corpus i vtero & ginis formavit: ac sanguine. qbus nos in sacramto eucharistie su pris vita habemus eterna: vt dicit xps Job. vi. Ideo dicim⁹ in simbolo. Qui ceptus est d spu sancto zc. Itē ipse spu sancto zuertit nos gentiles ad fidē xpi vt saluemur. apius spu sancti gra sola habem⁹ pseruare i bono z salubri morte ad gloriā puenire sine q perirem⁹ eternaliter. Propterea iustu est vt ei deficiamus eius hoc festuz colendo. merito g dicit in themate. O q bonus z suavis est dñe spūs zc. Ita q ex quo hodie agitur festuz spu sancti de ipso tria mysteria in b ser mone declarabim⁹ iuxta pmisū thema.

Primū de spiritus sancti amorosa bonitate. quia dicit. O q bonus.

Secundū de spiritus sancti gratiosa suauitate. quia dicit. Suavis.

Tertius de spiritus sancti solatiofa largitate. quia dicit. In nobis.

S Circa pmū de amorosa bonitate spu sancti inqrdū est quō manifesta bonitas amorosa spu sancti erga nos hoies vel in nobis. b qp pe scire valde ē vtile vt discam⁹ ipm reamare. qñ niā vt Amb. ait. Impsum est hūanis affectib⁹ diligere se diligentē. cū nō agnoscam⁹ qm spu sancti er infinita bonitate nos amat accēdimur i deuotiōe. Notādū est q opotens z amorosus de⁹ spu sancti suā diuinā z pdilectā bonitatē manifestat nobis z demonstrat ac cōprobat in multis. z p̄cipue septe.

Primo aias creādo z viuificādo.

Secōdo bone volūtati se p̄sto exhibēdo.

Tertio charitate pueniēdo.

Quarto donis desideria nra supando.

Quinto eternaliter diligēdo.

Sexto felicissime remunerādo.

Septimo grē suauitate solādo.

Primo aias nostras creādo z viuificādo. qā ex mera sua bonitate de⁹ aias nras creauit ex nihilo ad imaginē z similitudines suā Beñ. j. Sicut z angelos. Et p̄ fortiori sig amoris voluit aias hūanas sic facere vt vita anie sit spu sancto. Unā aia absq spu sancto nō pōt viuere ad momentū si cut nec corp⁹ sine aia. Sic em corp⁹ viuificat ab aia inhabitate: sic aia facta ē vt sit replū. s. libabitātis spu sancti z ab eo viuificet: vt bec patēt p̄ August. de pe. di. j. Itē si ante q̄ xp̄isse zc. Aduertēdū itaq q sic corp⁹ nullo mō vellz ab aia separari. Unā qlibet hō naturalit̄ refugit mortē q̄ separaf aia a corpore: sic aia deberet multo pl⁹ nolle vt separaret a spu sancto p̄ pctm. qz mor mortif aia Ezechiek. xviij. Aia q̄ peccauerit ipa moriet. Et em sic cur corp⁹ mortuū deforme fit z nigrescit. Itē frigescit z putrescit. Itē nō mouet nec sentit: sic per oia ipa aia sine spu sancto mortua ē et deformat ac nigra p̄ pcti maculā. Itē frigida a diuie charitatis vitz calore. z putrida p̄ vermē cōscie z gebēne corrodēt. z nō mouet mortu opatiōis meritoz

ad vitā ppetuā z nec deū sentire vult vt primefere ret. S; si q̄ resuscitaf aia infusa corp⁹ re/ nouabit z repaf in oibz istis. Sic cū spu sancto refundit aie in vera penitētia tā p̄ gra; renouat aia. Ps. Emitte spm tuū z creabunt z refa. zc. Pr̄z g bonitas spu sancti in nob. Secōdo bonevolūtati se exhibēdo demonstrat spu sancto suā bonitatē charitatiuā qz nulli volēt facere qd in se est effectualit̄ negat spu sancto seipm: s; oibus se offert ex charitate. **T** Unā inter theologos doctores q̄stio x̄sa. vtz spu sancto det necessariō gram suā oī hōi qntū pōt se p̄panti ad ipa; Et r̄ndet fm Holkot sup li. Sap. lect. cxi. z cōcor. Rich. d. med. vil. sup. iij. q in hac q̄stioe magis pie q̄ logice loquēdū z dicēdū. q̄ licet deus nulli sit debitor: ex necessitate nec cogi possit: ra) mē ex misericordia z gra mera q̄ talē legē statuit z rep̄: omisit liberalit̄ obfuandū vt cōter nulli negat suā gratiā facienti qd in se est. z sic qdā modo necessario nō qdē necessitate coactionis: s; liberalis pmissiōis p̄sto ē dare. O ḡ p̄ctōr p̄pa re ad gram z p̄culdubio habet eā. o mira dei nri bonitas z charitas qz nullū spernit volentē habere gratiā debite. Exēplū hic ponam⁹ qd narrat li. xv. p̄prietatū de puincijs d. q in Hibernia est qdā insula in q̄ hoies nō moriūt: s; q̄ nimio semio afficiunt extra insulā deferūt vt moriāt: vel aliq̄ p̄pter q̄stū creūtes et discurretes alibi moriūt. Et cā hui⁹ pura bōitas aer; z istuētie celest;. Nā ibi nec serpens nec aranea vel aliū aial venenosū ē: s; tota t̄ra illa ē tā p̄ria venenosa: q̄ ra inde deportata z sup serpetes aspsa eos occidit. z si q̄ bufones illuc deferat statim moriunt. Spūalr. Insula illa significat aiaz i q̄ ē plenitudo bōitatis z istuētie spu sancti. qz i tali statu aia s; cra diuini⁹ p̄fuaat ne pctm faciēdo moriat. z ibi oē venenū p̄ue delectatōis mortal' occidit: s; vbi nō ē tal' istuētia grē sic i hoibz exētibz a statu grē ad amorē secl' ē mors culpe. q̄ ḡ aliq̄ vult exire ad mūdialia sua culpa ē q̄ mori. si arvult p̄manere in istuētia grē nō moriet dō bono faciet.

T Tertio charitate pueniēdo spu sancto oñ dit suā amorosā bōitatē. qz b ē mirabile q̄ de⁹ s; nō idigeat d nob: tñ mere p̄p nras salutē puenit nos sua charitate vt nos debeam⁹ ipm reamare. j. Job. iij. In b ē charitas nō q̄si nos dilectemus deū. s; qm ipse p̄oz dilect nos. s. p̄ spu sancti Bern. Dulc' de⁹ ē diligēdo pm⁹ in accessu vltim⁹ mus in recessu. Itē pueniēt cor hūanū vult sibi dari. Prover. xxiij. Prebe mibi fili cor tuū. Nō sic cor ē pmū viuēs z vltimū moriēs s; p̄m de motu cordis eo q̄ int oēs ptes corpus p̄mouit: ficat z formaf z vltio oim mori. sic ipse de⁹ spu sancti pm⁹ ē i accessu pueniēdo volūtate vt p̄uertat ad deū. z ē vltim⁹ i recessu. qz hoies nō relinqt nisi pus hō relinqt deū declinādo i pctm. Aug. De⁹ q̄ neminē relinqs nisi pus relinqr. O ḡ mirāra di bonitas. o mira charitas q̄ sic diligit nos.

Quarto spūssact^o oñdit amorosaz bonitatē suā donis suis nra desideria supando: qz p̄la bona nobis tribuit q̄ desiderare v̄l intelligere p̄fecte sciamus: nec sufficim^o suū amorē recop̄sare. p̄ p̄ter qd̄ apls vocat ei^o charitatē nimā Ep̄b. ij. di. De^o q̄ dices ē in miscdia p̄p̄ nimā caritates suā q̄ dilerit nos cū essem^o mortui pctis z uiuifi cauit nos xpo cui^o ḡra estis saluati z p̄resuscita/ uit z p̄sedere fecit i celestibz. hec ibi. Et fm̄ Lyras intelligēdū ē qz p̄resuscita: uit z p̄sedere fecit i spe. qz r̄surrectio xpi z p̄sessio i celesti b̄itudie spem nob dedit qz sic scribit^o Ro. viij. Ipe spūssactūs q̄ suscitauit iesū a mortuis uiuificabit mortalia cor pa nra. s. i r̄surrectōe. z sic sup̄ oē desiderii plus dat i celestibz. qm̄ nec ocul^o uidit nec aur^o audiuit nec i cor hois ascēdit q̄ p̄pauit de^o diligētibz se. nob aut̄ reuelauit de^o p̄ spm̄ suū. hec. j. Lho. ij. O itaqz altissime de^o tibi laus z gl̄ia p̄ r̄ta cha/ ritate. Quito eternalit̄ diligēdo. nō alioz dile ctio incipit cū tpe z finit i morte. iuxta illd̄ mē/ ce dicitū. x. Post mortē mortū x̄rit dilectio dor/ sū. finita vita finit z amor ita. Sz de^o spūssactūs ab eōno z vsqz in eōnū diligit bonos homies. vt p̄tz p̄ mgm̄ i. iij. di. xxxij. Prop̄tea Aug^o. O hō elige tibi illū amicu. s. deū q̄ cū oia subtrahata fue rint i die sepulture tibi fide sol^o fuabit. cū aliq̄ re linq̄nt te ipe nō relinq̄t s; tuebūt te a rugētibz p̄ patis ad escā z p̄ducat ad celestē hierlm̄ vbi col locabit te cū angel̄ añ facie sue matestat^o vbi sū ma gl̄ia z leticia z oia bōa. Sexto felicissime remunerādo. In b̄ q̄ppe mirāda bonitatē spūssacti caritas claret qz cūz nil boni a nob facere vel cogitare sufficim^o s; ois nra sufficiētia ex deo ē. ij. Lho. iij. Et tñ de^o remūerat felicitate eōna pa ri mō acti nos ipi fecissem^o oia illa bona. s. penitē tie: oratōis: ieiūnoy: zc. O hō si tibi di/ ceret qz papa v̄l rex te multū amat z suis stipē/ dijs te sibi fuisse vult z regnuz tibi dabit nonne gauderes. sic i p̄posito Sep̄tio ḡra p̄solādo qz cū p̄p̄ pctā demereamur oia mala z dānatōem nihilomin^o spūssactūs p̄solat nos penitētes sua ḡra. z de hoc secūdo articulo patebit. X

Lirca secūdū de gratiosa suauitate spūssacti qz d̄: i themate qz spūssactūs ē bon^o z suauis. z r̄ps d̄ns i euāgelio noiat eū spm̄ pacitū: b̄ ē p̄solato rē Questio duplex occurrit p̄ declaratōe. Pri ma q̄stio. Unde est qz spūssactūs cū sit oino suas/ uis z p̄solator: tamē nō infundit suā p̄solatōz oibz sed sepissime subtrahit etiā a deuot̄ fidelibz Nā q̄sd̄ nūqz: alios aut̄ aliq̄n tñ p̄ tpe p̄solat z aliq̄n nō. Job. iij. Spūs vbi vult spirat zc. Ad hec r̄ndet fm̄ docto. p̄cipue Bonauen. i suis li/ bris p̄f̄rim de p̄fectu religiōis breuit̄ recolligen do. q. s. cal' varietas nō ē ex defectu spūssacti sed ex p̄te hoim eo qz se nō habitāt ad susceptōes spūss acti vt deberēt: aut nō oim̄ tpe se eq̄lit p̄ p̄solatōe spūssacti disponūt. s; q̄nqz auertūt ad aliā p̄so latōes z vanitates. aut qz aliq̄bz expedit p̄ x̄rit

exercitio z p̄batōe subtractio ḡre dulcē z saporosā se. Proinde circa b̄ septē potissime cause assū gnant q̄re spūssactūs aliq̄s nō p̄solat q̄uis aut̄ de aliq̄n q̄s q̄rat vt die solēni vel tpe p̄mūionis etiā si tal' sit bon^o z deuotōe imbut^o ac spiritual'

P̄ria causa est. p̄p̄ inhabilitatōes: qz nō bene se disponūt ad ḡram p̄ debita p̄niam s; affectuz habēt corruptū ad carnalia v̄l mūdialia z h̄mōi ac alia q̄cuqz vicia. Un̄ Bern̄. Ḡra spūssacti pu/ rissimū balsamū ē z ideo nō nisi mūdissimū vas req̄rit. Secūda est. p̄p̄ cordis distractōes. qz q̄n do cor hois fuerit distractū curis terrenaz oc/ cupationū: vel etiā ad quascūqz alienas p̄solati ones. puta i cibis: i vestibz p̄ciosis: i pompis: in vrozē: i filijs z in mūdiana leticia z h̄mōi: nō in/ fundit p̄solatio spūssacti. Bern̄. Delicata est diuī/ na p̄solatio nō dat ad m̄tētibz alienā. J̄re Aug. v. p̄fessionū. Gaudiu^o diuīe p̄solatōis nō degu/ stas si carnali delectatōe cor maculas. hec ille. z sic patet. Tercia est. p̄p̄ elatōis rep̄ssionē qz si hō haberet sp̄ ḡraz diuīe p̄solatōis p̄fideret se eē sanctū z sic alios despiceret se reputādo maiores ill' q̄ h̄ nō habēt. credēs ḡraz h̄re suis. s. merit^o. et sic oino p̄deret dei ḡraz p̄ sup̄bia. vñ Grego. i. iij. mora. diē. Secti viri q̄ alti^o apud deū x̄tute dig/ nitatis p̄ficiūt eo subtili^o se indignos esse dephē dūt. qz dū p̄p̄inquī luci fiūt q̄cqd̄ eos in seip̄is la tebat inueniūt. Exemplū de Paulo aplo q̄ se p̄ mū peccatorū reputauit. J̄re de sc̄o Fr̄cisco q̄ q̄nto p̄ficiēbat virtute r̄ato se dicebat maximuz peccator: omniū totius mūdi eo qz si aliq̄s ali^o talē ḡraz a deo acciperet meli^o dō fuiret q̄ ip̄e. Id circo Jobes Berson. Si tibi noueris aliquā ḡ/ tiā a deo infundi noli te i altū efferre s; poti^o tū me tanq̄ indigno darā Quarta ē p̄p̄ cautōes qz ex gratie subtractōe hō fit timorator z cauti/ or. ne forte. s. offenderit xpm̄ vel spūssactū p̄ ali/ quā negligentā. z prop̄tea p̄diderit eius ḡram z sic de cetero cauti^o eā custodit. vt diē Gre. sup̄ cā ti. Exēplū de brā x̄gine maria q̄ dū xpm̄ in hie/ rusalē amisit timuit qz forte sibi nō sufficēret ser uiuir vt debuit z ideo in celū ascēdit vñ venerat et sollicitate req̄siuit ac cauti^o de cetero custodiuit z hec dicit Orige. sup̄ Lucā Quia causa p̄p̄ actōis discretōes. qz si hō sp̄ haberet dulcedinez ḡre indiscrete sp̄ vellet orare. ieiunare: vigilare z oim̄a agere ac sic destrueret seip̄m z infatuaref. ḡ deus subtrahit gratiā vt discretius ille agat.

Sexta est p̄p̄ p̄bationem. s. patientie ac p̄r hoc meritorū augmentatōe: quia nō soluz in cōsolatione sed potius in aduersis maior acq̄ri tur meritum. Et probat^o per hoc an deum vere diligat si deo deseruiat etiā in mentis ariditate tanq̄ proprijs stipendijs. Unde Johānes Ber/ son dicit. Facilit̄ equitat quem gratia portat. Sed verum dei amatorem ariditas et aduers/ sitas probat. Non desistas ergo a bono opere etiā si tibi non succedat prospere.

In die Bethecostes

Septima causa est propter reuelationis iactationes. Nam quoniam homo reuelat gratiam sibi datam a deo iactando se de donis diuinis. tunc subtrahit ab eo dei gratiam. Sic patet de quodam fratre uerso in uita sua. qui post multos labores ieiunia et orationes meruit quoniam euangeliarum susceptio inenarrabile in ore et toto corpore sentiret delectationem. qui ueniens ad quendam fratrem petiuit sibi dari osculum ab eo puras quoniam etiam ille deberet percipere tale dulcedinem. Et statim illa dulcedo ab eo euauit: nec unquam reuocauit. Quod homo discit humiliari et gratiam dei abscedere si uis tenere. Et denique adhuc secunda questio restat quod faciendum est homini a gratia sensibili arido ut gratiam amissam recuperet uel saltem non careat merito magis. Ad hoc respondet secundum media. Unum dicit. Habeo aduersum te pauca quoniam charitate prima reliquisti. Memento esto itaque uis excideris et age penitentiam et prima opera fac. Nec ibi. Primum itaque remedium est memoria charitatis et passionis dominice. id dicit. Memento esto. Nam ut Bona dicit. Nulla efficaciter ad gratiam acquirendam uel recuperandam sicut memoria passionis christi. Secundum exanimatio conscientie recognoscit quoniam peccata a gratia exciderit. id addit. Unum excideris. Et sic se humiliet et suis demeritis attribuat peccationem gratie ac lacrymosas orationes fundat. Luc. xij. Dis qui petit accipit. Tertium est actio et penitentia. id addit. Age penitentiam. Quartum est exercitatio in plus assueti opere. Unum dicit. Prima opera fac. Proinde incaute faciunt qui in ariditate mentis positi impatientes sunt et dimittunt assuetam bonam opera. ideo Jobes Berson. li. d. interna uer. Non te deiciat quod gratia solatioe partu te sentias. non enim peccatio est sed peccatio. Exemplum legit de quodam qui cum diuina in ariditate posset nimis tristis fuisset appuit in spiritu eide christo dei. Quid torpes tristat. surge et per curre passionem meam. ora et bona opera fac et libera beris. et sic faciendum solatio est. Patet etc.

Et circa tertium de largitate solatiois spiritus sancti notandum est quod spiritus sanctus largitur solatio omnium generum fideles: ut patet de apostolis largitur solatio acceptionibus per spiritum sanctum. et etiam considerando septem genera fidelium. patet inductiue. Primo enim spiritus sanctus consolatur lugentes letificando. Ps. Secundum multitudinem dolorem meorum solatioes tue letificauerunt animam meam. Unum dicit. v. Bona qui lugent. per peccata. quoniam ipsi solabuntur. per spiritum sanctum. Et hoc patet in apostolis lugentibus. Secundo ignorantes illuminando. Job. xiiij. Cum uenerit ille spiritus ueritatis docebit uos omnes ueritatem. s. necessariam ad salutem. Exemplum habemus in apostolis. Nam cum essent simplices dedit eis os et sapientiam cui nullus potuit etiam sapientissimorum phariseorum in mundo resistere. iuxta dicitur christi Luc. xij. Tertio deuotos spirituales dulcificando. Unum dicit super Luc. di. Nullus homo in hac uita cogitare poterit ueritatem felicitatem et suauitatem dulcior quam deum in mens sibi per gratiam spiritus sancti aduenisse senserit creatores. Item Bug. li. solit. Tanta interdum in aduentu spiritus sancti dulcedinem degustauit quod per gaudium inenarrabili

quod in habui me fore hominem penitus ignorauit quod. In deum me transformatum extitit. Exemplum dicit apostolis quibus solatio christus sapiebat et totum mundum cum omnibus suis temporalibus bonis desipiebat per amorem dulcedis spiritus sancti. Unum dicit Gregorius super Ezechiel. Dulce est in uita uisus: sed et tamen quod spiritualia non gustauit. Sustulit autem spiritum desipit omni caro. Propterea et plures Phil. iij. dicit. Oia arbitror ut stercora ut christum lucrificam. Quarto solatio electos fideles confirmando. Nam per miracula quibuslibet successu temporis facienda a sanctis confirmantur fide electi. sicut et per miracula ab apostolis facta legitur. Nam ad solatioes ecclesie et fidelium circa seculo sepulchra etiam nunc sunt quedam miracula nisi obstitat peccata. et Exemplum legit quodam diuise regi Ludouico querebat cur non faciunt miracula modo episcopi sicut olim apostoli et episcopi permittunt ecclesie faciendum. Dicit inquit olim eligebat episcopi per spiritum sanctum cuius est facere miracula. modo eligunt per reges et principes non curando de electoribus legitimis. et ideo tales miracula facere non possunt. Licet autem talia externa miracula non fiat: nihilominus per solatioe electorum hoc facit spiritus sanctus interius tanta suauitatem afferendo aie ut totum mundum desipere faciat et deus. s. solus placere. Et hoc patet christum per spiritum sanctum esse deum uerum et super omnem creaturam. quoniam opus tale suauitatem super omnes creaturas horabat Bug. in solilo. di. O summa uitas huius precor a te ut in nullo permittas me solari nisi in te oia mihi amarescant. tu solatio mihi dulcescas. Nec ille. Quid solatio patientes istas faciendo ut se possint sustinere et temptaciones vincere. i. Cor. x. Fidelis deus qui non permittit uos temptari super id quod potest. sed faciet cum te. per. ut possit sustinere. Exemplum dicit apostolis quibus tormeta et morte fecit dulces. Bern. Quid non terperabit illa dulcedo qui morte est dulcissima. Sexto infirmos et debiles adiuuando. s. ad boni operum radium. Unum dicit ecclesia. Accede lumine sensibus infirmis amoris cor. istis. nisi cor. xru. fir. p. Et patet exemplum dicit apostolis. Exemplum dicit secundo Bug. li. solit. dicitur. Quod magis per me posse credidi minus spiritus potui: sed per spiritum sanctum peccata quod nequa. Septimo stabiles coronando Apoc. ij. Esto fidelis usque ad mortem et dabo tibi coronam uite. Rogemus ergo dominum iesum ut det nobis illam gloriam Amen.

De eodem die Sermo quod se de spiritus sancti uisibili missioe et mirabili ac salubri scificatione.

Stracituz dabit

per se per uos ut maneat uobiscum in eternum spiritum ueritatis Job. xiiij. et in euange. uigilie huius festiuitatis. Verba sunt saluatoris nostri iesu christi qui per hodie. festiuitate merito accipiuntur. quod hodie colimus festum spiritus sancti et uisibilis missiois in discipulos Unum ecclesia in itinere misse cauit illud Sap. i. Spiritus sancti repleuit os. etc. quod potest poni per alio themate huius festiuitatis. B. Aduertendum autem quod festiuitas hodierna plura habet privilegia. propter quod merito ois anima debet esse celebrare magis reuerentia. Primum quod

No

Sermo

q: hodie est festu spūsscti z c^o donatōis. p^o qd des
bem^o deo hodie maximas laudes z grās agere
q: hodie dedit nob tā sūmūz donūz: vtpote deū
ad scificādū nos pctōres vt maneat nobiscū ipse
de^o spūssanc^o in etnū. sic dicit xps in themate: hē
fm 2y. qz manet nobiscū in ecclia scā vsqz finez
mūdi p grāz z in futuro p gliaz sempitēnā. Und
Damas. li. j. c. x. dicit. Credim^o spūssctū pū z filio
egle z coeternū z pncipale fonte vite z scificatio
nis. i. ad glificādū ppetuo. O gōz pnciosuz ē b do
nūz. Scdo hodie est festuz solatoris totū ecclie z
erultrōis. Un z xps dicit themate. Paracletuz
i. solatorē dabit zc. Proide ecclia hodie canit
Quaprop^o pfulsis gaudijs tot^o i orbe trāz mūz
dus erultrat. Et merito erultrat pctōres qz hodie
dar^o ē spūssanc^o cui^o ppiū ē pctā remittere vt di
cit Alex. papa. xxiij. q. j. Zudiuim^o. Jē erultrare
debet iusti qz hodie dar^o ē spūssctūs in q oēs has
bēt saluari. Jē oēs bti z āgeli gaudēt qz p spūss
ctū sūt glificati. Tertio hodie est festū diuie dile
ctōis. qz hodie dar^o ē nob spūssctūs q ē amor pa
tris z filij. Et q nos oēs diligit de^o: vt dicit Aug.
xy. de trini. Proide hodie legit euāgelii d chari
tate di. Et ppterca xps dicit in themate. Paraclet
tū dabit vob. i. p^o ex charitate vt ma. vo. zc. spūss
cti. Jta qz de spūsscti dono z missiōe pter ea q i p
cedētibz dicta sūt tria mysteria notem^o p b fmōe

Primū de spūsscti visibili descēsiōe.
Scdm de fidelii xpi mirabili repletōe.
Tertū de spūsscti salubri scificatiōe.
Circa p^o de visibili descēsiōe spūsscti q missus
ē in hūc mundū z descēdit pluries: p^o siderādūz ē
attente qm valde salubre z vtile ē nob āgscere de
spūsscti missiōe z appitiōe eo q in b maria di pi
etas et charitas clarescit z sic istā mamur ad dei
amorē cū cogscim^o q de^o intātū nos amer vt tā
vnigenitū filiū qz spūssctū. z sic p psequēs totuz
sūū amorē z totuz seipm nob ad salutē exhibeat
O gōncuz debem^o ipm reamare. B Et ad
id notem^o vba mgti in. j. di. xvj. c. j. vbi dicit. q si
cut (in q) filiū dei duobz mōis d: mitti scz ad nos
vno q visibilif appuit. i. in carne hūana d gine
assūpta. altero q iuisibilif castis mētibz pcpit. i.
inhabitādo in nob p grām. scqz. Jta z spūssctūs
a pte z filio duobz mōis pcedere siue mitti. i. ad
nos siue dari d: vno visibilif. altero iuisibiliter
Dar^o em ē visibilis. i. spē creature demōstratiōe si
cut in die pēbecostes. alijsqz vicibz z dar^o qridie i
uisibilif illabēdo mētibz fidelii. Nec ibi. Ecce g
dei magna charitas q nos visitare multiplicif
dignat vt scificet tā visibili appentia qz inuisibi
li effectu. Sed questōes occurrūt.

Prima de specie z qlitate.
Scda de specie z gruitate.
Tertia de specie z vitate.
Prūa qstio ē de qlitate specie: h ē qlib^o spēbz
creature spūssctūs in mdo claruit appuisse. Ad
qd mndē fm scpturas z doct. q appuisse legit i

specie p^osertim quadruplici.
Primo quidē i spē colūbe scz sup xpm bap^o
sati: vt p^oz Luc. iij. Descēdit spūssanc^o corpo
rali specie sicut colūba in ipm.
Secūdo i specie nubis sup christū crāffigura
tū Mat^o. xvij.

Tertio in specie flatus Job. xv. Insufflauit. s.
xps z dixit. Accipite spiritum sanctuz.

Quarto i spē ignis z ligue sūt sup discipulos.
Act. ij. Appuerūt ill^o dispate lin. tā. ignis. z sic p^oz
L Scda itaqz qstio occurrūt de zgruitate. qz
re zgruebat in talibz spēbz spūssctū appere. Nā
mūz ē qre nō appuit in spē aq: cū spūssanc^o p
aquā fuerit designat^o taz in veteri qz in nouo te
stamēto. qz scribit Ezech. xxxvj. Effundā sup vos
aquā mundā z mūdabimini ab oibz inqnamēs
tis vestris. Jē Job. vij. xps ait. Qui credit i me
flumina de ven. c^o fluēt aque vi. Hoc aut dicit
de spūssctō. Cur g de^o nō misit in spē aque fūden
do de celis vel pluēdo sup discipulos spūssctū.
Ad hec respōdet q sic Nolkot sup li. Sap. lec.
xcix. dicit. Spūssctūs d: p tāto sanc^o. qz eos qz
replet scificat z ab amore terrenoz transfert ad
amorē celestii. Proptca nō zueniebat eū in spē
aq mitti. qz aq pnbz diuersis supficiet fre cobes
ret z admisceet qzuis designet in scptur. vbi s per
aquā in qstū bz ablucere pctā tāqz aq sordes. Sz
lūme zgruebat vt. s. spūssctūs mitteret z apperet
in pdict^o qtuoz spēbz. qten^o p eas ondat qlit in
aiabz hūanis opat. Primo qdē in spē colūbe
Nā colūba bz pcpuas has pprietates. i. q p cā
tu gemitū bz: felle caret z in foraminibz petre ni
dificat z manet. Sic spūssanc^o veniēs in aiām
fac eā gemere p pctis z p dilatiōe p^oie. iuxta illd
Ro. viij. Jpe spūssctūs postulat p nob. Lpra. i.
postulare nos fac gemitū inenarrabilibz. Jtes
felle ire: inuidie z nequicie ac odiū fac nos carere
Sap. vij. Spūssctūs ē suauis amās bonū actū
benign^o zc. Jē i foraminibz petre: h ē in vulneribz
xpi facit cōmorari p frequēte recordatiōz. Bern.
Ubi ē firma tutaqz reqes anie nisi i vulneribz ie
su xpi. Scdo in spē nubis descēdit spūssanc^o
ad ondedū q fz tres pcpuas pprietates nubis
i nob opat. Nā nubes a fra vtute calor^o eleuata
stat. refrigeriū z estū pstat z pluuiā generat. Sic
spūssctūs adueniēs aiāz a frenis ad celestia dili
gēda eleuat. refrigeriū z incētiua vitioz pstat. et
pluuiā lachrymaz salutis fructuz facientii ges
nerat. Un ecclia canit de eo. In labore requies
in estu tēperies: in fetu solatiuz Tertio in spe
cie flatus descēdit spiritussanc^o ad ostēdēduz q
sic flar^o ē vite corporali necessari^o ad eo q sine ipo
statim hō vel aliud aiā morit. Nā si flar^o i spira
tiōis vel respiratiōis cessat mortu^o ēē talis agno
scit veraciter. Sic spūssctūs ē necessari^o ad vitā
aie z sine ipo mortua est aiā veraciter. Un Job.
vj. Spiritus est qui viuificat. Roma. vij. Stū
pendia peccati mors. gratia autē dei vita eterna

In die Bethecostes

Dicitur quod stultus est peccator qui fuit diabolo pro stipendio
morte eterne et ipso non fuit pro vita eterna. D. Quar
to in spiritu ignis sicut et lingue descendit spiritus sanctus: h
ec in linguis igneis quatenus ostenderet quoniam in discipu
lis christi operari habebat secundum proprietates ignis et lin
gue. Primo quod discipuli corde ardenti verba igni
ta habebant predicare et ad superna desideria mun
di homines inflammare. quod videtur Gregorius in moralibus dicit
Qui in semetipso non arserit alios accedere ad su
perna desideria nesciunt verbis quod frigidus corde pre
runt. frigida sunt omnia corda in peccato existencia. Se
cundo quod discipuli per mundum predicando legem euangelii
ca per spiritum sanctum debebant in hominibus facere quod solet
ignis efficere. Ignis enim habet sursum tendere: sic spi
ritus sanctus facit sapientia celestia et ad illa tendere per
donum sapientie. Tertio ignis habet illuminare: sic spiritus sanctus
per donum intellectus habet ad cognitionem veritatis fidei il
luminare. Tertio ignis habet transmutare et in seipsum igni
endo seque transmutare: ut patet de ferro ignito. Sic
spiritus sanctus per donum similitudinem imutat homines ut sint to
taliter spirituales eligentes celestia bona et prope illa con
tendere terrena et carnalia. Tertio ignis habet mollia con
solidare: ut patet de testa limosa: sic spiritus sanctus per do
num fortitudinis solidat in bono et constantem facit ho
minem etiam in adversis. Tertio ignis habet metalla clari
ficare et lucida facere tollendo rubiginem: sic spiritus
sanctus clarificat animam per donum scientie ut sciat deponere
rerubiginem peccatorum et sic saluari. Tertio ignis habet dura
emollire: ut patet de cera et glacie: sic spiritus sanctus
emollit et liquat ad contemplandum primis per donum
pietatis. Tertio ignis habet incinerare: sic spiritus sanctus
per donum timoris redigit etiam altos homines et principes
pes in cinerem vere humilitatis dum considerant cinerem
mortis in sepulchro ac malum penitentiae. Et sic per
ignem significantur septem dona spiritus sancti. de quibus Eisa
ias. Requiescit super eum spiritus domini: spiritus sapientie et intelle
ctus: spiritus scientie et fortitudinis: spiritus scientie et pietatis.
et replebit eum spiritus timoris domini. propterea in igne
spiritus sanctus appuit. Et Tertio in linguis igne
is displicet appuit spiritus sanctus. quod discipuli debebant
habere dona linguarum toto dispartit orbem. et sic ad ce
lestem linguagium omnes gentes adunare et docere. Pro
quod ad prius notandum est quod de his tres puincias et in
singulis sua sunt propria linguagia.

Primo habet puincia celestem.

Secundo puincia infernalem.

Tertio puincia terrenam.

Primo enim puincia seque celestis habet linguagium igni
torum et hominum vicem divini amoris quibus laudat deum
et benedicunt perpetuo. iuxta illud psalmi. Beati qui habitant
in domo tua in secula seculi. Secundo puincia
seque infernalis habet linguagium maledictionis odij et
blasphemationis. quod est talia sequitur signum est quod sic de pu
vincia infernali. quod vnaqueque gentes suo linguagio co
gnoscit ut dicit Chrysostomus. Unus omnes maledices: detracto
res et heretici infernales ecclesie. Tertio puincia
seque terreni: huius mundi iste ab initio habuit a deo
vnum nunc modum linguagium vicem in quo erat ad quod est be

braicus: post duo milia annorum. postquam diluuium
delevit homines filij noe multiplicati sunt adeo quod ad
buc ipso noe vivente nati fuerunt in mundo. xxv. milia
lia viros et centum proter mulieres et pueros quod omnes fe
cerunt. lxxij. generationes. quod cogitauerunt per superbiam con
tra deum rebellant. edificare turrim usque ad celum ne
de eos de cetero posset diluuium delere propter pecca
ta. Proinde deus confudit linguas eorum ut vnum non
posset intelligere alium: ut dicit magister in scolastica his
toria super Beati. xij. Et sic facti sunt homines. lxxij. lin
guarum iuxta numerum generationum etc. Itaque omnes ille
generationes. lxxij. postea disperse sunt in universas ter
ras. filij sem alyaz. filij eham affrica. filij iaphet
europa forati sunt. Voluit ergo deus per hunc modum
superbia per apostolorum humilitate omnibus dare vnicuique gratiam
ut Beda dicit. in fide christi. ut seque omnes generationes in
telligeret vnum eadem linguam quamcumque volebant appli
cari in predicando loqui. et tamen ipsi apostoli scirent omni lingua loqui
per mundum. Et sic per fide omnes adunaret ad celestem lin
guagium edocendo: ut tamen in futuro introduceret
ad laudem dei celestem et perpetuam. Et sic patet quod spiritus
sanctus per gratiam appuit in spiritu ignee lingue. In Beati do
ctore dicitur quod per talia fit iniuria spiritus sancti quod in spiritu lingue
appuit. et sic fit quod sic scribitur Jacobi. iij. Si quis non re
frenat linguam suam huiusmodi vana est religio. et planities
terris. Et tertia questio occurrit de veritate spiritus
sancti. videlicet si tali appetite visibili spiritus sancti fuerit veri
tas rei in spiritu corporali: huiusmodi fuerit ibi vera colubina
et vera nubes ac fiam. necnon verus ignis et vera lin
gua. Nam si non fuit ibi veritas rei. sequitur quod percurreret
ibi aliquid fictio. Contra quod Gregorius dicit in omni. Epi
phanie. quod si fidei nesciunt sunt verissima. etc. Rndz
Bonau. Richardus super. j. di. xvj. per cor. lbo.
iij. p. q. xxxix. alio loco doc. puincia tagedo certa Unus
est quod ibi fuerunt veritates res corporales que sensu percipi
lari potuerunt apprehendi alioquin fuissent fantastice
illusiones quod non decuit fidei veritate. Et iste res cor
porales formate erant et mouebant misterio ange
lorum et ethere purissimo secundum Augustinum. de trinitate. sic
et gabriel angelus qui appuit beate marie virgini in cor
pore assumpto ex ethere appuit visibiliter in spiritu hominis
secundum magnum Albertum. super. Dissus est. Que quod est species
corporales pacto officio tamen est persistens materia se re
uerse. Et ratio quod iste spiritus non erat vnicuique spiritus sancti vni
one epistatica. sic christus dei filius vnicuique sibi humani
tate. filius enim accepit homines ita ut fieret homo. spiritus
sanctus vero non ita accepit colubam ut fieret colubave
hec dicit magister vbi supra. allegando Augustinum. Propterea cor
pus christi a deo debuit formari et vnicuique deitati per
manere: sed non vnicuique creatura nec manens huiusmodi for
mari misterio angelico ut dicit Augustinus. i pluribus locis.
quod nec debuit colubam sicuti dovel ignis permanere
nisi ad tempus per penitentiam. etc. Secundo puincia est quod
ibi non fuit veritas aial colubae habetis animam sentientem
uam. nec fuit verus ignis quia sic habuisset vim
comburendi: et tamen iste ignis in quo appuit spiritus
sanctus non comburebat. nec fuit ibi lingua et car

Feria secūda post Pēthecostes

ribo an acceperint spiritū sanctū in specie z dono linguaz. Ad qd aliq dixerūt sicut z Tho. i. j. di. xvj. ar. ij. q. tūmō inuisibiliter acceperūt z nō in spē lingue vl' dono eo q mulieres nō mitterant ad p̄dicā dū: s; p̄hibent in ecclia docere. j. Tūm. ij. tamē Nico. de Lyra sup illud Act. ij. Prophe tabūt filij vestri z filie v̄re: dicit. q. indifferēter vtri usq; serus p̄sone z ip̄e mulieres cū aplis acceperūt sp̄m̄ sanctū visibilit. Un̄ z Act. xj. dicit. q. p̄bi lippo erāt q̄tuor filie & gines p̄betates. deniq; sine om̄i exceptōe scribit q̄ repleti sūt oēs spiritu sancto. z ceperūt loq̄ varijs linguis. z h̄ videt̄ fore q̄ruū. qz in p̄m̄icia ecclia etiā ip̄e mulieres si nō publice p̄dicādo saltē p̄uate loquēdo habe bāt fides xp̄i astruere. Un̄ z si nō in tāra copia vt discipuli acceperūt: tū sp̄m̄ sanctū visibilit̄ et do/ nū lingue ad vtilitatē ecclie. Itaq; q̄ruū fuit q̄ ip̄a beata maria q̄ antea etiā plena fuit gr̄a ac ceperit hodie sp̄m̄ sanctū visibilit̄ p̄ ceteris cuz do/ no linguaz. qz ip̄a erat doctrix ap̄loz z oīm fide liū. z ad eā p̄currēbāt. s. de diuersis p̄tib; mūdi. i. q̄bus discipuli p̄dicabāt fideles deuoti ad vidē/ dū eā que deū pepit z laetauit. q̄s v̄ic om̄es p̄so labat z instruebat in fide vt ferunt historie z epi stole Ignacij. Itē de dyonisio hoc legit̄ z suo mō credendū est de plurib;. Itē legit̄ de magdalena q̄ marsilia p̄uerit. z h̄mōi fieri nequissent nisi li guaz dona habuissent. q̄ habet̄ p̄positū. Roge/ mus q̄ dñm̄ iesū vt det nob sp̄m̄ sanctū Amen.

Feria scda post Pēthec. Sermo p̄m̄. s. d. gr̄e sp̄m̄ sancti necessitate q̄litate z desiderabilitate.

Uenit in mū/

l dū z dilexerūt hoies magis tenebras q̄ lucē Job. iij. z in euāgelio hodierno Verba sūt saluarozis nostri q̄ dixit anno etatis sue. xxxij. sabbato. vj. nonas maij vt scribit Guil lerin' in postilla sua: hoc est in p̄festo inuentōis sancte crucis. Tūc em̄ venerat Nicodem' ad iesum nocte. Et tūc inter alia verba q̄ xp̄s nicode mo locut' est. dixit etiā ista verba euāgelij hui'. In v̄bis autē p̄missis insinuat xp̄s dei charitatē z mūdanoz hoim̄ p̄uersitatē. Nā maxima dei ē charitas q̄ lux venit in munduz; hoc est ip̄e de' q̄ ex charitate venit in icarnatōe vt saluaret nos miserimos peccōres. Itē lux etiā venit in mūdū qm̄ de' sp̄m̄ sanctū venit in discipulos in die Pē thecostes ex charitate. Nā deus lux est z tenebre in eo nō sūt velle. j. Job. i. Et sicut lux solis super om̄es q̄tū est ex se descendit nisi q̄s obices ponat: sic sp̄m̄ sanctū gr̄am suaz oibus ex se p̄sto ē dare. vt dicit Lypanus de p̄se. di. iij. Nec quēq;. Me rito q̄ sp̄m̄ sanctū lux dicit q̄ ex charitate venit in mū/ dū. S; q̄ maxima sic hoiz p̄uersitas subdit ip̄se xp̄s di. Et dilexerunt hoies tenebras scz vitioz. Maxima q̄ lux diuine gr̄e. z sic magis amat̄ mozi tē eterna q̄ vitā eterna. qm̄ scriptū ē Ro. vj. Si

pēdia pei mors. s. eterna. Sequit̄. S; autē dei vitā eterna in xp̄o iesū dño nostro. qd p̄t ponit p̄thematē alio in hoc sermōe. Itaq; de gratia sp̄m̄ sancti tria mysteria hic declarabim'.

Primū dicit necessitatis salubris.

Secundū dicit q̄litate realis.

Tertiū dicit bonitatis p̄amabilis.

L Circa p̄m̄ de necessitate gr̄e sciendū ē q̄ p̄ generali regula tenet apud theologos doctores z etiā canonistas. q̄ scz sine sp̄m̄ sancti gr̄a null' ho minū p̄t saluari salute eterna p̄ter qd gr̄a est me necessaria. Un̄ Aug. li. de natura z gratia di cit. Sine gr̄a nec infantes nec etate gr̄ades sal uari possūt. Itē Grego. di. xl. ca. Quilibet ocula loca (inq̄) sine gr̄a aiām saluare nō possunt. Et infra. Quid em̄ paradiso iocūdi? qd celo secu ri? z tū hō ex paradiso z angel' de celo peccādo ce cidit. Dec ibi. Et p̄dicta reglā adeo firma ē q̄ cō trariū tenere ecclia tanq̄ heresim̄ reprobauit. vt patet de errore pelagianozū reprobato. xxiij. q. iij. Quidā. z pluribus alijs locis. Sed de hoc oritur questio. quare est vel vnde hoc q̄ homo nō potest saluari nisi mediāte gratia dei: cuz tū hō sit liberi arbitrij p̄ qd habet velle liberū. fm̄ illud scriptū Eccl. xv. Deus ab initio constituit hominē z reliquit illū in manu cōsilij sui. z adie cit mandata z p̄cepta sua. si volueris mandata p̄seruare p̄seruabūt te in p̄petuū. Et paulo post subdit. Ante hominē vitā z mors bonū z malū qd placuerit dabit̄ illi. hec ibi. Niriū q̄ v̄t q̄ ho mo nō potest saluari cū velit p̄ liberū arbitrij. scz gratia constituit. S; ad hec r̄ndet̄ fm̄ docto/ res p̄cipue Bonauen. et Richar. sup. ij. di. xviij. z concord. alios recolligēdo. q̄ scz plurib; rōni/ bus nō p̄t p̄ liberū arbitrij sufficienter saluari hō sine gratia sp̄m̄ sancti. qd ostendit̄ ex q̄tuor q̄ a seip̄o liberū arbitrij nō potest p̄ficere nisi per spiritū sanctū adiuuēt. z tamen sine istis q̄tuor homo nō puenit ad salutē.

Primū est bonū velle.

Secundū est a peccato resurgere.

Tertiū est p̄cepta implere.

Quartū est finaliter p̄seruare.

Primū est bonū velle. Nam liberū arbitrij de stitūtū gratia sp̄m̄ sancti nō potest a seip̄o suffici enter velle bonū saluificū. quia scribit̄ z est ver/ bū christi Job. xv. Sine me nihil potestis facere Et. ij. Cor. iij. Nō q̄ simus sufficientes cogitare aliquid a nobis tanq̄ ex nobis. sed om̄is suffi cientia nostra ex dō est. Et ibidē super ca. vi. glo. dicit. Gratia dei ē qua sola homines liberantur a malo sine qua nullū p̄sus siue cogitādo siue volendo z amando siue agendo faciūt bonum. Vincētā Bern. li. de lib. arbi. ca. xxxvj. dicit. Lo natus liberi arbitrij ad bonū cassi sunt si a gra tia nō adiuuēt. nulli si nō excitēt. Dec ille. Ille aurozitates sunt plures sed p̄ranseo. M Sed diceret. Lū vnicuiq; menti humane na